

فانوس

فصلنامه داخلی هیأت محبان اهل بیت (ع)

چهارشنبه ۱۲ شهریور ۱۳۹۹

۱۳ محرم ۱۴۴۲ / ۲ سپتامبر ۲۰۲۰

شماره ششم ● دوره جدید

۲۴ صفحه ● رایگان

۲

هیأت باید سیاسی باشد؟
امیر حمزه مهرابی

تلاش

۲

هیأت به مثابه پازل
مجتبی بنی اسدی

سرفراز

{پرونده}

بررسی فعالیت‌های هیأت محبان اهل بیت (ع) در ده سال اول

۱۸

میانداری کتاب در هیأت

گفت‌وگو با مصطفی کارگر و مهدی کهندلی
(به قلم علی محمدی)

تلاش

۴

یک دهه، ۷۰۰ جلسه

سیر شکل‌گیری هیأت محبان اهل بیت (ع)
(به قلم محمد امین نورانی)

تلاش

هیأتی برای تمام فصول

هیأت محبان اهل بیت (ع) در حالی گام دوم فعالیت‌های خود را آغاز می‌کند که در ۱۰ سال گذشته حدود ۷۰۰ برنامه اجرا کرده است؛ یعنی هر هفته بیش از یک برنامه.

با آثاری از:

محسن افشار، مریم قاسمی‌زادگان، ابراهیم جولافیان، راضیه سیاح، محمدجواد سیاح، علی سجادی، محمد بنی‌اسدی، محمد شیروان، محمد دانشور، سجاد فیروزی، محمد نجاتی و با طرح اینفوگرافی صادق حاجی‌پور و همکاری سایت پندری

با تشکر از:

مجید افشار، علی رایگان، امیرحسین گراشی، حسین ابراهیمی، علی‌اکبر مقتدری، محمد فخاری، علی قربانی، مجتبی پولادوند و تمام عوامل هیأت محبان اهل بیت (ع)

هیأت به مثابه پازل (جورچین)

مجتبی بنی اسدی
سرمدیر

هر پازل، قطعاتی دارد که که با کنار هم گذاشتن آن، تصویر قابل فهمی از آن به بیننده می‌دهد. اگر هیأت را به پازلی تشبیه کنیم، باید قطعات پازل هر کدام سر جای خود چفت شوند تا هیأت ایده‌آل شکل بگیرد. حال، قطعات پازل هیأت محبان اهل‌بیت -در پرونده‌ی این شماره فانوس قطعات را به تفصیل می‌خوانید- چفت و بست محکمی دارد؟

قطعه اول - نظم، شرط حیات

مؤسسین اولیه‌ی هیأت به دنبال تأثیر دائمی و مستمر بودند؛ اول بر خود، دوم بر بچه‌های هیاتی. در گام اول، این نظم، هر چهارشنبه‌شب، برقرار بود. اولین قطعه آماده‌ست. (به این نظم می‌توان ساعت شروع و پایان برنامه‌های هیأت هم اضافه کرد.)

قطعه دوم - کتاب شرط تفکر

هیأت قفسه کتاب دارد. پر شده از کتبی که خواننده را به تفکر دعوت می‌کند. از رمان و شعر تا شهید مطهری و روضه. قفسه به کنار، هیأت در هر سال، شش ساعت، چهار برنامه را به طور خاص، فقط در مورد کتاب برنامه دارد. مثلاً جلسه این چهارشنبه‌ی هیأت با موضوع «کتاب» انقدر رک و شیک، بگذریم از دیگر فعالیت‌های حوزه‌ی کتاب در هیأت)

قطعه سوم - اعتکاف شرط اخلاص

جدا از اعتکاف رجب که عمومی‌ست، اعتکاف رمضانیه خاص هیأت است. سابقه‌ی اعتکاف از خود هیأت بیشتر است. هیأت، هیأتی‌ها را سه شبانه‌روز به خود دعوت می‌کند، که از خود عبور کنند و به معبود خود برسند. آن‌وقت است که درمی‌یابند هر کار با اوست که ارزش دارد نه با خود.

قطعه چهارم - سفر شرط یختگی

سفر، سختی سفر، زیاد و کم‌های سفر، به هیأتی می‌فهماند که دنیا یعنی سختی، یعنی رنج. مسیر پیش رو راحت نیست. حال در این سفر، معنویتی فراتر از قطعه‌ی سوم را نیز اضافه کنید؛ آستان قدس رضوی، حرم حضرت معصومه و راهیان نور. همه‌اش یختگی‌ست.

در پازل، هیچ قطعه‌ای به تنهایی معنادار نیست. پازل هیأت برای تبدیل به هیأت ایده‌آل آل علی، نیاز به چفت و بست شدن تک تک این قطعات دارد. قطعاتی که فقط چند مورد از آن را برشمردم. نظم بدون اخلاص، سفر بدون تفکر، سفر و اخلاص و تفکر بدون نظم؛ نه، هر طور نگاه کنی، حتی در این چهار قطعه نیز، بدون هم، پازل معناداری نیست. حال چند سؤال باقی خواهد ماند. در هیأت محبان اهل‌بیت(ع)؛ چند قطعه‌ی آماده داریم؟ آیا هر قطعه‌ی جدا، جوری برش خورده است که دقیقاً در قطعه‌ی دیگر محکم شود؟ به چه قطعات دیگری نیاز داریم؟ از همه مهم‌تر، هیأت ایده‌آل آل علی، چه شاخصه‌هایی دارد؟ آیا خلاصه می‌شود در سینه زدن و اشک ریختن و روضه خواندن، یا باید اهداف آل علی را شناخت؟ باید دید اباعبدالله، برای چه شهید شد؟ که فقط ما اشک بریزیم که بشود امانّ من النار؟ هرگز. گام اول، در ده ساله‌ی اول، تمام شد. قطعاتی را آماده کرد. تازه‌نفس‌ترها به میدان آمده‌اند. تجربه‌ی باتجربه‌ها حتماً به کار خواهد آمد تا گام دوم محکم برداشته شود. اما نیاز داریم به چشم‌انداز، به هدف. که به کجا هستیم؟ چند قطعه داریم؟ و به کجا می‌خواهیم برویم؟ به چند قطعه‌ی دیگر نیاز داریم؟ پاک یادم رفته بود؛ اصلاً پازل ما چند قطعه‌ایست؟

آیا هیأت باید سیاسی باشد؟

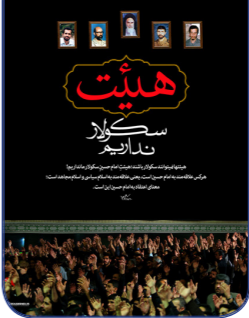
امیر حمزه مهرابی
استاد دانشگاه

قبل از انقلاب اسلامی، رژیم شاهنشاهی و برخی از گروه‌های مذهبی انحرافی (مثل انجمن حجّیه) تلاش زیادی می‌کردند که دین را یک مساله فردی معرفی کنند و به تبع آن، هیأت‌های مذهبی را سکولار و از مسائل سیاسی- اجتماعی دور نگه دارند. اما امام خمینی(ره) با درک عمیق از دین و دریافت توطئه دشمنان اسلام برای بی‌اثر کردن دین و فعالیت‌های مذهبی، توانست مفهوم دین‌داری، عزاداری و انتظار را به معنای حقیقی خود مفهوم‌سازی کند. از این رو مردم را به هدف نقش‌آفرینی در صحنه سیاسی-اجتماعی، تشکیل حکومت اسلامی و زمینه‌سازی ظهور به صحنه آورد. هیأت‌های مذهبی نیز متأثر از نهضت مقدس امام خمینی، از انزوا و صوفی‌مسلكی خارج شدند و در صحنه‌های مهم جامعه مثل: مبارزه با نظام فاسد پهلوی، مقابله با ضدانقلاب، مشارکت در دفاع مقدس، کمک رسانی به مستمندان و ... حضوری چشم‌گیر و موثر داشتند.

دشمن که به نقش هیأت‌های مذهبی بصیر و سر زنده پی برده است با استفاده از رسانه‌ها و عوامل داخلی خود سعی دارد با شبهه‌افکنی و حتی حمایت‌های (غیر مستقیم) مادی، هیأت‌های مذهبی را به وضعیت دوران صوفیه، قاجاریه و پهلوی برگرداند و شعارهایی مثل اینکه «هیأت‌ها نباید سیاسی شوند»، «ورود هیأت مذهبی به سیاست موجب وهن عزاداری و تفرقه می‌گردد» و... به مسئولین هیأت‌ها، سخنرانان و مداحان القاء کردند.

هیأت سکولار نداریم

متأسفانه چند سالی است که این القائات در برخی افراد موثر واقع شده و روز به روز بر هیأت‌های سکولار افزوده می‌گردد. بطور که مقام معظم رهبری هم در دیدار با اعضای ستاد مرکزی هیأت

رزمندگان اسلام بر این مهم تأکید کردند که: « هیأت ها نمی‌توانند سکولار باشند؛ هیأت امام حسین(ع) سکولار ما نداریم! هرکس علاقه‌مند به امام حسین(ع) است، یعنی علاقه‌مند به اسلام سیاسی است، اسلام مجاهد است، اسلام جان داند است؛ معنای اعتقاد

به امام حسین(ع) این است. این‌که آدم در یک مجلس روضه یا هیأت عزاداری مراقب باشد که میادا وارد مباحث اسلام سیاسی بشود، این غلط است»

بر این اساس هیأتی که بنا دارد علاوه بر تعظیم شعائر و اظهار عشق و علاقه به اهل‌بیت(ع) در راستای احیای فلسفه قیام امام حسین(ع) قدم بردارد، نمی‌تواند نسبت به مسائل سیاسی و اجتماعی بی‌تفاوت باشد و اصلاح و امر به معروف و نهی از منکر را از متن برنامه‌های خود حذف نماید. چرا که «دیانت ما عین سیاست ماست.»

معنای واقعی هیأت سیاسی

البته باید به این نکته توجه داشت که؛ «هیأت سیاسی» به معنای هیأت «انقلابی»، «ولایی» و «مجاهد» است و با حرکت های سخیف سیاسی مانند جناحی کردن هیأت‌ها کاملاً متفاوت است. بدیهی است طرح مباحث جناحی و اختلافات سیاسی در هیأت سم مهلک است ولی این بدان معنا نیست که اصول اساسی انقلاب و نظام که در فرمایشات ولی فقیه زمان و امام جامعه متجلی است، مطرح نشود. هرچند ممکن است این اصول با دیدگاه برخی از جناح ها هم‌خوانی نداشته باشد. مبارزه با ظالمین و مستکبرین و در رأس آن آمریکا و اسرائیل ، دفاع از مظلوم، عدالت‌خواهی، مبارزه با فساد و... مسائلی هستند که در بطن اسلام و تشیع است. چنان که امام حسین(ع) نیز فلسفه قیامش را آشکارا معرفی می فرمایند: «...من فقط برای اصلاح در امت جَدَم از وطن قیام کردم و قصد دارم به معروف امر کنم و از منکر بازدارم و به سیره و روش جَدَم و پدرم علی بن ابیطالب عمل نمایم.»

هیأت ما چقدر به فلسفه‌ی قیام امام حسین(ع) نزدیک است؟

امام حسین (ع) سه گانه «اصلاح سیاسی- اجتماعی» ، «امر به معروف و نهی از منکر» و «عمل به سنت پیامبر(ص)» را به عنوان فلسفه قیام خود نام می برند، حال سوال اینجاست که اگر هیأت مذهبی کاری به این مسائل نداشته باشد، چقدر به فلسفه قیام حضرت نزدیک است؟

آیا در هیأتی که بحث دفاع از «ولایت» مطرح نشود، می توان نام هیأت مذهبی را برای آن به کار برد؟ دین و مذهبی که ائمه(ع) به ما معرفی کرده اند، بنیان و اساسش بر ولایت است . چنان که امام رضا (ع) در مسیر حرکت به سمت طوس، در جمع علما و دانشمندان نیشابور در حدیث معروف به سلسله الذهب از قول باری تعالی فرمودند:

«أخداوند می فرماید:آکلمه لا اله الا الله حصار من است و هرکس وارد حصار من شود از عذابم در امان است...»

پس از مقداری تأمل و جلب توجه حضار ندا دادند که:

«شُروطها..... و أنا مِن شُروطها؛ اما این اصل شرط‌هایی دارد و من (امام) از شرط‌های آن هستم»

پس «ولایت مداری» نه تنها برای فعالیت هیأت‌های مذهبی بلکه برای ورود به دایره اسلام و توحید هم شرط است. بنابراین کسانی که به بهانه عدم دخالت در امور سیاسی، در دفاع از ولایت و تبیین مفهوم ولایت و تشریح و اجرای فرامین ولی زمان کوتاهی می‌کنند، نمی‌توانند نام خود را مسلمان و هیأت خود را مذهبی بگذارند و قاعدتاً مورد تایید و رضایت ائمه(علیهم السلام) نیز نیستند.

عاشورا، مکتب سیاسی و انسان‌ساز

به تعبیر بسیاری از بزرگان ، عاشورا یک دانشگاه سیاسی و یک مکتب انسان ساز و تربیت کننده است که جوانان را می‌سازد و برای آنها یک تمرین سیاسی- نظامی است از این رو باید توجه شود که قیام امام حسین(ع) صرفاً برای گریه و ماتم نبوده بلکه برای بیداری و توانمند سازی همه جانبه انسان ها و جوامع انسانی است ، لذا باید به همه ابعاد اجتماع از جمله بعد سیاسی آن توجه کرد و جدا کردن هیأت‌های مذهبی از سیاست خواسته دشمنان اسلام است برای بی‌خاصیت کردن فعالیت‌های مذهبی.

شاخصه‌های یک هیأت

ابوطالب سپهر
فعال فرهنگی

چندی پیش رهبر معظم انقلاب در دیدار با جمعی از مسئولین هیئات مذهبی درباره شاخصه‌های مهم یک هیأت نکات زیبایی را ارائه کردند که مطالعه و سرمشق قرار دادن آن‌ها می‌تواند مسیر روشنی را برای همگان فراهم سازد. یکی از مهمترین این شاخصه‌ها تفکرات سکولاری بعضی از هیأت‌ها ست که حضرت آقا آن را کاملاً رد می‌کنند. هیأت سکولار هیأتی است که در آن نسبتی بین اسلام و سیاست وجود ندارد.

پس اینکه بعضی از دلسوختگان! می‌گویند هیأت امام حسین(ع) محلی برای مباحث سیاسی نیست و مبادا روضه و عزاداری سمت و سوی سیاسی پیدا کند کاملاً اشتباه است. از طرف دیگر هیأت انقلابی با هیأتی که تلاش می کند منافع حزبی و جناحی خود را در مراسماتش در نظر بگیرد کاملاً تفاوت دارد. زیرا ملاک پیشروی یک هیأت انقلابی

خط و مشی رهبری و خطوط قرمز انقلاب اسلامی است. هر کس علاقه‌مند به امام حسین(ع) است یعنی علاقه‌مند به اسلام سیاسی است. و اسلام سیاسی هم یعنی مبارزه، بصیرت‌افزایی، آگاه سازی و روشنگری. گروه‌های انحرافی تلاش می‌کنند ائمه را به ۱۴۰۰ سال پیش محدود کنند و واقعه‌ی عاشورا را فقط مختص آن زمان بدانند اما جریان عاشورا مختص یک زمان خاص نیست و هر جایی که هویت یزیدی شکل گرفت باید هویت حسینی در مقابل آن قرار بگیرد. از نمونه های کامل این روشنگری ها و مبارزات هویت حسینی در مقابل هویت یزیدی می‌توان به سخنرانی امام خمینی در عصر روز عاشورای سال ۴۲ در مدرسه فیضیه قم اشاره کرد که ماهیت خبیث سلطنت پهلوی و خیانت آن‌ها به مردم را آشکار ساخت و شروعی برای یک اثرگذاری بزرگ قرار گرفت.

از سویی دیگر در سال‌های اخیر جریان‌های انحرافی تلاش کرده اند هیئات مذهبی را از روح و جوهره خود جدا کنند.

این جریان که رهبر انقلاب از آن به عنوان تشیع انگلیسی یاد می کنند نمونه‌ای از یک هیأت سکولار به حساب می آیند که در آن نسبتی بین اسلام و سیاست وجود ندارد.

بنابراین تلاش بر شناخت و رسیدن به یک هیأت انقلابی ایده‌آل امری بدیهی است که می‌تواند زمینه ساز یک حرکت معنوی اثرگذار باشد و شناخت هویت یزیدی هر دوره‌ی زمانی می‌تواند مطلب مهمی باشد که غافل ماندن از آن سبب بروز بسیاری از مشکلات در اجتماع می‌شود.

هیأت، راه نجاتِ نسل جوان

محسن افشار
کارشناسی آسیب‌های اجتماعی آموزش و پرورش گراش

بگذارید یادداشت را با این سخن از رهبری شروع کنم: «معنویت مهم ترین عامل پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی است.»

در جامعه کنونی به دلیل دسترسی نسل جوان و نوجوان به دنیای فضای مجازی، خطرات زیادی را گریبان گیر ما خواهد کرد. در ابتدای امر باید آسیب‌های این مسیر را شناسایی کنیم و با مطالعه و واکاوی آن، در پیشگیری و درمان آسیب‌ها تلاش کنیم. آسیب‌ها و انحرافات اجتماعی، عوامل و بسترهای گوناگون فرهنگی، اجتماعی، اخلاقی، اقتصادی، خانوادگی و... دارند و برای پیشگیری و مقابله با آنها نیازمند بررسی دقیق و شناخت این علل و عوامل هستیم.

یکی از راه‌هایی که می‌تواند جوانان را در مقابل این آسیب‌ها حفظ کند سوق دادن جوانان به سمت معنویت و هیأت می‌باشد. به جرأت می‌توان گفت راه نجات جوانان در عصر کنونی هیأت‌های مذهبی هستند.

وظیفه‌ای که مسئولین هیأت در این وضعیت دارند این است که بستری مناسب و مسیری مشخص را برای جوانان هیأتی و همچنین برای معلمان هیأتی که نقش سازنده و مؤثر در این راستا دارند فراهم آورند. پرورش جوانان و نوجوانان آینده‌ساز در راستای ایجاد سبک زندگی اسلامی و تربیت دینی می‌تواند سلامت روحی و روانی جامعه را به همراه داشته باشد.

این نکته نیز باید یادآور شد که همه‌ی ما در مقابل آسیب‌ها و جلوگیری از به دام افتادن این جوانان مسئول هستیم و باید همه در کنار هم تلاش کنیم. در ضمن، ابتدا باید خود به لباس معنویت مزین باشیم تا بتوانیم ریل‌گذار خوبی در مسیر آرامشِ روحیِ نسل نوجوان و جوان باشیم.

محمدامین نورانی
دانشجوی مهندسی مکانیک

اولین جایی که با هیات هفتگی آشنا شدم، سال ۸۹ در حسینیه ولیعصر بود. اکثر بچه‌های حاضر در جلسات آن زمان، اعضای حلقه‌های صالحینی بودند که به لطف دغدغه سرگروه‌هایشان، هیأتی شده بودند. حالا که قریب به ده سال از آشنایی من و خیلی‌های دیگر با هیأت هفتگی می‌گذرد علاقه‌مندم بودم که بدانم ایده هفتگی از کجا شکل گرفت و از چه زمانی شروع شد. با حجت‌الاسلام والمسلمین عالی‌پور مسئول کنونی هیأت هفتگی محبان اهل بیت (ع) هماهنگ کردم تا با هم دیداری داشته باشیم، البته با رعایت مسائل بهداشتی!

ایده‌ی اولیه‌ی هیأت هفتگی

آقای عالی‌پور شکل‌گیری ایده هیات هفتگی را در جلسات خانگی سال ۸۷ می‌داند. این جلسات با پیشنهاد حاج عبدالرسول افشار و حاج مسعود محسن زاده تشکیل شد که به صورت یک هفته در میان در منزل حاج عبدالرسول افشار و حاج مسعود محسن زاده (عکس از مجید افشار - گریشنا) برگزار می‌شد. غالب محتوای جلسه، مداحی یا مولودی خوانی متناسب با مناسبت‌های مختلف بود که گه‌گاهی سخنرانی و درس اخلاق نیز به آن اضافه می‌شد.

برای گرفتن اطلاعات بیشتر در مورد این جلسات، به سراغ حاج رسول افشار رفتیم. او که از ذاکران اهل بیت شهرمان است در مورد این جلسات خانگی می‌گوید: «بعد

یک دهه، ۷۰۰ جلسه‌ی هیأت

تاریخچه‌ی شکل‌گیری هیأت محبان اهل بیت از جلسات خانگی

مسجد امام حسن مجتبی (ع) برگزار شود تا ایده اصلی تشکیل هیأت هفتگی شکل بگیرد. حاضران این جلسه آقایان حاج مسعود محسن زاده، حاج رسول افشار، حاج محمدحسن عباسپور، شیخ محمد عالی‌پور، شیخ سعید بصیری، یدالله سالاری، مهدی وفائی‌فرد، سعید عالمی، روح‌الله پورشمسی و چند نفر دیگر بودند و قرار شد اولین جلسه هیات هفتگی محبین اهل بیت (ع) در مسجد امام حسن مجتبی برگزار شود.

حجت‌الاسلام بصیری، اولین مسئول هیأت هفتگی

حجت‌الاسلام و المسلمین بصیری، مدیر مجمع القرآن فاطمیون و اولین مسئول هیأت هفتگی محبین اهل بیت (ع) می‌گوید: «چند هفته بعد از برگزاری هیأت فهمیدیم که به یک مکان بزرگتر نیاز داریم. با جلسه‌ای که در دفتر حسینیه ولیعصر (عج) با حاج محمد و حاج حسین حسن زاده، بانیان خیر حسینیه ولیعصر (عج)، گرفته شد، قرار شد بقیه جلسات را در حسینیه ولیعصر (عج) برگزار کنیم.» این جلسات در ابتدا با مسئولیت حجت‌الاسلام و المسلمین بصیری در مکان فعلی فروشگاه کتاب و محصولات فرهنگی حضرت مهدی موعود (عج) و زیر نظر مجمع القرآن برگزار می‌شد که بعد از چند هفته به علت مشکلات صوتی به حسینیه ولیعصر (عج) منتقل شد. بعد از گذشت تقریباً یک سال، به علت به وجود آمدن مشکلاتی، مکان هیأت هفتگی به مسجد علی بن ابیطالب (ع) منتقل شد. در این زمان آقای بصیری مسئولیت هیأت را به خاطر مشغله کاری به آقای

عالی‌پور واگذار کرد. در آنجا نیز به دلیل شرایط نامناسب سیستم صوتی، مکان برگزاری هیأت به مسجد امام سجاده (ع) منتقل شد. در آن زمان بود که هیأت اولین مراسم محرم خود را دهه دوم محرم برگزاری کرد.

تشکیل شورای سیاست‌گذاری هیأت و ثبت هیأت در سازمان تبلیغات اسلامی

بعد از گذشت یک سال به دلیل محدودیت‌های برگزاری جشن و مولودی خوانی در مسجد، مکان هیأت با همکاری هیأت جوانان قمر بنی هاشم و با حمایت هیأت امنای مسجد صاحب الزمان (عج)، به زیرمجموعه مسجد صاحب الزمان (عج) منتقل شد. در سال ۹۱ یعنی اولین سال برگزاری هیأت در مسجد صاحب الزمان، شورای سیاست‌گذاری هیات تشکیل شد. اعضای این شورا آقایان حاج محمدحسن عباسپور، محمد عالی‌پور، یدالله سالاری، حاج عباس بهزادی، خسرو جولافیان، اسماعیل مهربابی و مصطفی کارگر بودند. وظیفه این شورا، برنامه ریزی مراسمات هیأت برای یک سال آینده و تصمیم‌گیری در مورد مسائل مختلف و حل مشکلات هیأت بود. در این سال مسئولیت‌های مختلفی به اعضای هیأت محول شد و برنامه‌های جانبی

همچون سفر مشهد و سفر راهیان نور و ایستگاه صلواتی شروع شد و مراسم محرم نیز همچنان در دهه دوم گرفته می‌شد.

جدایی از مجمع القرآن تا ثبت در سامانه‌ی طوبی

بعد از گذشت سه سال از مسئولیت آقای عالی‌پور، در اواخر سال ۹۳ شورای سیاست‌گذاری هیأت، مسئولیت هیأت را به حاج محمدحسن عباسپور واگذار کرد و هیات به حسینیه حضرت زینب (س) منتقل شد و تا کنون نیز در همین مکان به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

در سال ۹۲ شورای سیاست‌گذاری هیات، تصمیم گرفت مراسم عزاداری محرم را به جای دهه دوم، در دهه اول برگزار کند. این مراسم با حضور پرشور عزاداران مواجه شد و تا کنون هر ساله هیأت محبان اهل بیت (ع) در دهه اول مراسم عزاداری خود را برگزار می‌کند.

در سال ۹۵ به دلیل بروز مشکلاتی با مجمع القرآن فاطمیون، هیات هفتگی محبین اهل بیت (ع) از این نهاد جدا شد و به صورت مستقل با نام هیات محبان اهل بیت فعالیت خودش را ادامه داد. آقای عالی‌پور در مورد جدا شدن هیأت از این نهاد می‌گوید: «یکی از این دلایل برگزاری مراسم محرم در دو مکان با نام هیات محبین اهل بیت (ع) که یکی در حسینیه حضرت زینب (س) و دیگری در حسینیه حاجیه شاه‌جان برگزار می‌شد که هر دو نیز زیر نظر مجمع القرآن فاطمیون بودند، بود. قرار بر این شد که با جدا شدن هیأت محبین اهل بیت (ع) و تغییر نام به هیأت محبان اهل بیت (ع) از برگزاری دو مراسم با یک نام جلوگیری شود.» البته مسائل دیگری نیز در جدا شدن هیات از این نهاد موثر بود که به دلیل طولانی شدن بحث، از آن می‌گذریم. بعد از این اتفاق، مجوز رسمی هیأت از سازمان تبلیغات اسلامی در سال ۹۶ صادر شد و در سال ۹۷ نیز نام هیأت محبان اهل بیت در سامانه طوبی ثبت شد.

هیأت بدون تعطیلی، حتی در وضعیت کرونا

در سال ۹۷ با تعیین چارچوب کلی شورای سیاست‌گذاری هیات، اعضای آن ۵ نفر تعیین و قرار شد مدت زمان مسئولیت هیات، یک سال باشد. بعد از آقای عباسپور، مسئولیت هیات به آقای عالی‌پور و مهدی کهن‌دلی رسید و اکنون نیز آقای عالی‌پور مسئولیت هیأت را بر عهده دارند.

در طول ده سال فعالیت هیات محبان اهل بیت (ع)، هیچ زمانی نبود که جلسه هفتگی تعطیل شود. هیأت بیش از ۷۰ جلسه در سال و در این یک دهه، بیش از ۷۰۰ جلسه، برنامه منظم داشته است. اکنون نیز که به دلیل بیماری کرونا، امکان برگزاری جلسه هفتگی به صورت حضوری میسر نیست، جلسات به صورت مجازی از طریق پخش زنده سایت آپارات و اینستاگرام هیأت هفتگی محبان اهل بیت برگزار می‌شود. علاوه بر این، فعالیت‌های جانبی هیات نیز در ایام کرونایی بیشتر شده است. از جمله این فعالیت‌ها می‌توان به اجرای سرود خیابانی به مناسبت میلاد امام حسن مجتبی (ع) و عید غدیر، تهیه بیش از هزار بسته معیشتی، اردو جهادی، تهیه یک بهداشتی و مسابقه و پویش‌های مجازی اشاره کرد.

آیا ازدواج، دغدغه هیأت است؟

محمد بنی‌اسدی
دانشجوی علوم قرآن و حدیث

وقتی حاج‌آقا غلامی بدون مقدمه، میکروفون را به دست می‌گیرد و با لیخند «بسم‌الله» می‌گوید، بچه‌ها به دنبال پیدا کردن نزدیک‌ترین عید یا مناسبت مذهبی می‌گردند. به طور مثال، یک ماه مانده به ۱۳ رجب و ولادت امیرالمؤمنین(ع)، حاج‌آقا می‌گوید: «از دوستان هیأتی، اگر کسی تا ولادت حضرت علی(ع) عقد کند، ۴۰۰ هزار تومان هدیه می‌گیرد.» همین باعث شد به سراغ حجت‌الاسلام غلامی برویم تا پیرامون مسائل ازدواج در هیأت بیشتر توضیح دهند.

غلامی هدف این کار را ترغیب افرادی که در شرف ازدواج هستند مطرح می‌کند و ارائه راهکار به آن‌ها. همچنین می‌گوید: «حمایت‌های مادی از جمله جهیزیه و هدایا از دیگر برنامه‌های ما در خصوص ازدواج جوانان در هیأت محبان اهل‌بیت(ع) می‌باشد.»

حاج‌آقا غلامی که هم‌کنون استاد حوزه هستند، فعالیت‌های هیأت را به این مسئله محدود نمی‌دانند و می‌گوید: «در ابتدا به نزدیک کردن و معرفی افراد هم‌کفو و دارای اعتقادات و خانواده‌ی تقریباً برابر می‌پردازیم. تبیین مسئله ازدواج به صورت فردی و گروهی بین جوانان دارای شرایط هیأت است و واضح کردن امر ازدواج برای آن‌ها. البته در مراحل بعد بعضی مواقع اگر مشکلی در زمینه مادی داشتند در حد توان به آن‌ها کمک می‌کنیم. یا با دادن هدایا به صورت مستقیم و یا غیر مستقیم. که این مورد فقط مخصوص جوانان هیأت بوده که خدا را شکر موثر واقع شده است. نتیجه آن هم تا به حال ۴ ازدواج هیأتی بوده است.»

حجت‌الاسلام غلامی در پاسخ به این سؤال که چرا یک روحانی باید در این مسائل وارد شود، گفت: «لازمه‌ی یک روحانی مسئله ارشاد و تبیین آن است. لذا هیچ‌کس حتی والدین نمی‌توانند کسی را مجبور به ازدواج کنند. از جمله کارهایی که از ما بر می‌آید ایجاد انگیزه و ترغیب جوانان و از همه مهم‌تر برطرف کردن شبهات است.»

او همچنین در پایان به ریشه‌ی این فعالیت‌ها در امر ازدواج می‌گوید: «یکی از اساتید ما به نام آقامرتضی آقانهانی می‌فرمودند در جلسه‌ای که با حضرت‌آقا داشتند یکی از دغدغه‌های مهم ایشان مسئله ازدواج و فرزندآوری است. که دغدغه کاملاً به جایست. زیرا از عواقب تأخیر در ازدواج، ایمان انسان بیشتر مورد تهدید است و نبود نسل جوان و کارآمد در کشور می‌باشد.»

روایت یک عقد ساده در هیأت

محمد دانشپور
طلبه

بلافاصله بعد از نامزدی قرار شد در اولین فرصت که از قم برگشتم، عقد خوانده شود. بعد از دو ماه که امتحانات نیمسال اول را پشت سر گذاشتیم، پنج روز فرجه گذاشتند تا دوباره درس‌ها شروع شود. بنده هم در این بازه‌ی خیلی کم به گراش برگشتم. زمانی که برگشتم اواخر ماه صفر بود. صبر کردیم تا ماه صفر تمام شود، بعد عقد کنیم. بنابراین قرارمان این شد که دومین روز از ماه ربیع‌الاول، عقد کنیم که بنده فردای آن روز قرار بود به قم برگردم. با آیت‌الله سیدجواد معصومی(دام‌ظله) هماهنگ کردیم که خطبه را ایشان جاری کنند.

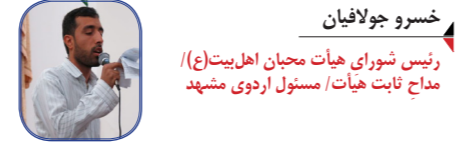
برای مکان عقد می‌خواستیم این امر مبارک در فضایی معنوی باشد. گفتم چه جایی بهتر از مکان هیأت است؛ چراکه که هم حسینی است و هم ذکر اهل بیت(علیهم‌السلام) در آنجا گفته شده است و هم باب برگزاری مراسم ساده در فضای هیأت را باز کرده باشیم. البته قبلاً یکی دو تا از دوستان در هیأت عقد کرده بودند که این باعث رغبت بیشتر بر این کار شده بود.

کلید از مسئول هیئت گرفتیم. عصر خانواده‌ها آمدند. در حسینیه را باز کردم و وارد شدیم. چراغ‌های سالن را روشن کردیم، دیدیم کل فضای حسینیه، هم قسمت برادران و هم قسمت خواهران، سیاه‌پوش حسین(علیه‌السلام) است. نجوای دلم را شنیدم که می‌گفت: «چه خوش است عشقی که آغازش حسین(علیه‌السلام) است. خانواده‌ها می‌گفتند حداقل زودتر می‌آمدید کتیبه‌های سیاه را باز می‌کردید. ولی خودم بیشتر از این بابت خوشحال بودم. سریع خانواده‌ها در قسمت خواهران قسمتی را یک پارچه سفید کشیدند و صندلی و گل گذاشتند برای اجرای مراسم. به همین سادگی. به قول کتاب یادت باشد: «گاهی ساده بودن قشنگ است.»

حضرت آقای معصومی تشریف آوردند و شروع به ایراد خطبه عقد کردند. بعد از این که عقد جاری شد، بعد از ذکر صلوات، حضرت آقا به خانم‌ها گفتند: «الهِ زَیْنَا کُلِّ بَکْشَى.» بعد با مسئول هیأت تماس گرفتیم و چون چهارشنبه شب بود، گفتیم: «پذیرایی امشب هیأت را بنده تهیه می‌کنم.» تا دوستان هم شیرین‌کام شوند.

تا یک نفر هیأتی شود

خسرو جولافیان
رئیس شورای هیأت محبان اهل‌بیت(ع)/
مداح ثابت هیأت/ مسئول اردوی مشهد

از ایده تا هدف

سفر مشهد از دید هیأت، به منظور افزایش معنویت اعضا و به خصوص عهدی دوباره با آقا امام رضا(ع) از اوایل دهه‌ی ۹۰، در هیأت شروع شد. البته ایده‌ی اولیه‌ی این سفرها برمی‌گردد به سفرهایی که بنده و آقای سالاری از مسجد صاحب‌الزمان(عج) بچه‌ها را اعزام می‌کردیم که همین روند را در هیأت نیز ادامه دادیم.

مسیر سفر و هزینه‌ها

با توجه به اینکه اغلب افراد حاضر در سفر، هر سال ثابت هستند و تعداد کمی اضافه می‌شوند، سعی می‌کنیم در سفر تنوع ایجاد کنیم و مسیر رفت و آمد به مشهد، شهرها و آبشارها یا مکان‌های تفریحی متنوعی را انتخاب می‌کنیم.

هزینه‌های سفر، جدا از هزینه‌ای که از خود بچه‌ها دریافت می‌کردیم، طبق معمول از خیرین تأمین می‌شد. البته گاهی بعضی ادارات هم کمک‌هایی به ما می‌کنند که جای تشکر و قدردانی دارد.

خاطره و دست‌آورد

خدا را شکر در طول این سال‌ها که سفر مشهد مقدس را داشته‌ایم، خاطره‌ی تلخ نداشتیم. البته سختی‌های سفر کم نیست. سخت‌ترین لحظه هم لحظه‌ی وداع با امام رضا(ع) است. اما به شخصه با تمام سختی‌ها این مسئولیت را برعهده گرفتیم چون نوکری آقا را دوست دارم و همیشه هم برای من پر برکت بوده است.

و در پایان، اگر در این سفرها، به طور میانگین، هر سفر یک نفر به جمع هیأتی‌ها اضافه شود، این برای ما بهترین دست‌آورد است.

محمد عالیپور
مسئول فعلی هیات / مسئول اردوی راهیان نور

سال تحویل هیأت در کنار شهدا

شهید که ارتباط با شهدا به عید ختم نشود و در طول سال ادامه داشته باشد.

هزینه‌ها

هزینه‌ی این سفرها حدود ۷۰ درصد را از خود بچه‌ها دریافت می‌کردیم و بقیه را به کمک خیرین و بعضی سال‌ها به کمک سپاه فراهم می‌شد. البته سپاه در مجوز و مأموریت سفر با ما همکاری زیادی دارد.

توفیق اجباری

علت اینکه یکی از مسئولین اردوها بودم، یک نوع توفیق و لطف شهدا بود. چون در ابتدا دوستان دیگر در عید شاید شرایط همراهی را نداشتند، این سعادت خادمی نصیب ما شد. اگر روزی رسید و من در هیأت نبودم، امیدوارم این اردوهای راهیان نور و مشهد لغو نشود. این سفرها برای هیأت نوعی برکت محسوب می‌شود. که خدا را شکر تأثیر این سفرها نیز در بچه‌ها به وضوح دیده شده است. خاک شلمچه گزیرایی خاصی دارد و ما سال ۹۳ شاید به زحمت یک

چرا راهیان نور؟

هیات محبان اهل بیت جهت آشنایی هر چه بیشتر اعضای هیات با سیره‌ی عملی شهدا، اردوی راهیان نور را از عید ۹۳ شروع کرده است. ایده‌ی این سفر از حوزه‌ی علمیه گرفته شده بود که در آن زمان مرحوم حاج آقا اسماعیلی برگزار می‌کردند. البته اشتیاق دوستان دیگر مثل آقای سالاری در راه‌اندازی این سفر قابل چشم‌پوشی نیست.

چرا عید؟

ما برای این اردو، عید را انتخاب کردیم تا سال خود را با شهدا شروع کرده باشیم. چون ما هر چه داریم از برکت خون شهداست. سالی که نکوست از بهارش پیداست. البته ما در طی این سفرها برنامه‌های فرهنگی زیادی برای بچه‌ها داشتیم. از جمله انتخاب رفیق شهید. به این صورت که ابتدای هر سفر یک دعوت‌نامه از طرف شهید به هر یک از بچه‌ها تحویل داده می‌شد و این می‌شد ابتدای رفاقت با همان

پرونده

محمد شیروان
دانشجو معلم

«مَثَلُ الَّذِي يَتَعَلَّمُ فِى صِغَرِهِ كَالنَّقْشِ فِى الْخَجَرِ» تربیت از دیدگاه علمی دارای مبانی، اصول و روش‌های قانونمندی است. که این مبانی اصول و روش‌ها از نظر اسلام و قرآن نیز مورد تأیید قرار می‌گیرد. مساجد از صدر اسلام تا به حال کانون اتفاقات و تغییرات مهمی در سطح جامعه بوده‌اند. در راستای تکامل و تغییر چهره جامعه و ضرورت بکارگیری روش‌های متفاوت، شاهد شکل‌گیری هیأت‌های مذهبی با محوریت مساجد هستیم. در همین راستا این شماره از نشریه فانوس به بررسی کارنامه ده‌ساله هیأت محبان اهل بیت اختصاص یافته است.

مسئولین هیأت دانش آموزی

بعد از تعیین موضوع این شماره از نشریه فانوس و ارائه قسمت‌های مختلف به عنوان اولین نفر، مسئولیت‌مصابحه، با موضوع هیأت دانش‌آموزی را برعهده گرفتم. چرا؟ جواب این سؤال را در گفتگو با مسئولین هیأت دانش‌آموزی جستجو خواهیم کرد. هماهنگی‌ها جهت تعیین زمان و مکان مصاحبه انجام می‌گیرد؛ ۵ تیر ۹۹ بعد از نماز مغرب و عشاء، هیأت محبان اهل بیت. وقتی یکدیگر را می‌بینیم حاج آقا سلام و احوال‌پرسی می‌کند، می‌نشینیم تا صحبت را شروع کنیم. البته پروتکل‌های بهداشتی و فاصله اجتماعی را نیز رعایت کرده‌ایم. حجت‌الاسلام عالیپور از قدیمی‌های هیأت هستند. سؤالات را از قبل برای پرسیدن آماده کرده‌ام. پس بدون فوت وقت گفتگو را شروع می‌کنیم. ابتدا می‌خواهم یک توضیح مختصر در مورد شکل‌گیری هیأت برای بگویم. سال ۸۹ بوده که هیأت کار خود را شروع می‌کند. غالب شرکت‌کنندگان آن دانش‌آموزان متوسطه بوده‌اند. به خودم اشاره می‌کند و می‌گوید: «خود شما یکی از کسانی هستید که دوران دانش‌آموزی جذب هیأت شدید.» افرادی که حاج آقا مثال می‌زند در حال حاضر در عرصه‌های مختلف فعالیت می‌کنند، یکی معلمی را انتخاب کرده، دیگری پزشکی و پیراپزشکی، تعداد زیادی هم در حال حاضر در رشته‌های مختلف در دانشگاه‌های سراسر کشور در حال تحصیل هستند، ...

برنامه‌ی هیأت در تربیت نسل جدید

از صحبت‌های حاج آقا این‌طور می‌شود برداشت کرد که هیأت محبان اهل بیت به معنی واقعی کلمه نسلی را تربیت کرده است. دانش‌آموزان قدیم شده‌اند

هیأتی به نام دانش‌آموزان

ایده و هدف شکل‌گیری هیأت دانش‌آموزی

سیاست‌گذاران هیأت. در حال حاضر و با توجه به تجربیات کسب شده برنامه‌ی هیأت برای جذب و تربیت نسل جدید چیست؟ با این سؤال وارد مطالب کلیدی مصاحبه می‌شویم. سال ۹۵ و باگذشت حدود شش سال از تأسیس هیأت، طرحی با عنوان هیأت دانش‌آموزی توسط حاج آقا عالیپور به شورای سیاست‌گذاری وقت ارائه می‌گردد. طبق این طرح، طی یک برنامه ده‌ساله می‌بایست هیأت به سه مقطع سنی تقسیم شود: مقطع ابتدایی، مقطع متوسطه و هیأت

میثم کهنسال، عضو دیگر این طرح

گفتگویمان با حاج آقا عالیپور قریب به یک ساعت ادامه پیدا می‌کند. نکات ریز و درشتی را با هم مرور می‌کنیم، که در اینجا مجال بیان همه آنها نیست. با فاصله ۴۸ ساعت به سراغ یکی دیگر از اعضای اصلی این طرح می‌روم. میثم کهنسال، از دبیران مدارس متوسطه اول. جوان، پرنرژی و خلاق. نظر شخصی وی را در مورد چرایی این طرح جویا می‌شوم. از مشکلات و معضلاتی که در مدارس و اجتماع آن‌ها را می‌بینیم سخن می‌گویید. به امید این که بتوان نونهالان را از ابتدا قرآنی تربیت کرد این طرح را تدوین و اجرا نمودیم. به نظر بی‌راه هم نمی‌گویید. تربیت و پرورش از دوران کودکی مانند حکاکی بر سنگ است. این سؤال را از میثم نیز می‌پرسم، آیا از پیشرفت این طرح راضی هستید؟ با قاطعیت جواب می‌دهد: «خیر». این خیر شروعی برای بیان شکایت و گله‌های زیادی است. از بی‌توجهی‌های شورای سیاست‌گذاری هیأت گرفته تا دبیران هیأتی که توقعات زیادی از آن‌ها داریم. از نامهربانی‌های بعضی از مدیران و معلمان پرورشی می‌گویید. مدیری که حتی اجازه ورود به مدرسه را نیز برای تبلیغ به آنها نمی‌دهد. از همکاری‌های خانواده دانش‌آموزان می‌پرسم. در تابستان ۹۸ که بالغ بر ۶۰ نفر

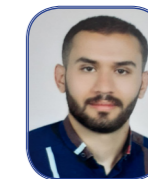
دانش‌آموز در این کلاس‌ها شرکت نمودند، خانواده‌ها همکاری خوبی را داشته‌اند، چه در فضای مجازی و چه در متن کار. دغدغه‌هایی که میثم دارد واقعاً زیباست، می‌گوید: «ما نمی‌خواهیم بچه‌ها فقط مذهبی بار ببینند. درسی، اجتماعی، حرفه کار، زمینه‌هایی است که باید به آنها نیز توجه نمود.» محتوا، مکان مناسب و نیرو مستعد و توانمند، نیازهای اساسی این طرح هستند، که حاج آقا عالیپور و میثم آنها را مطرح می‌کنند.

بدون شک این طرح یکی از بهترین برنامه‌هایی بوده است که تا به حال هیأت محبان اهل بیت آن را اجرا نموده. در عین حال باید به کاستی‌های آن نیز توجه داشت. چرا دبیران و نیروهای خود هیأت به این برنامه روی خوش نشان نداده‌اند؟ چرا شورای سیاست‌گذاری هیأت تا الان توجه ویژه‌ای به این طرح نداشته؟ چرا اختلاف سلیقه‌ها باعث کند شدن اجرای این طرح شده است؟ و چرا هیأت زیادی که باید برای آنها پاسخی قانع‌کننده پیدا کرد.

نشریه‌ی خاکریزِ خاطرات، استارت نشریه در هیأت سیر شکل‌گیری نشریه در هیأت محبان اهل‌بیت از صراط تا فانوس

پروژه

علی سجادی
دانشجوی اقتصاد

صراط، جرقه‌ی نشریه در هیأت

نشریه یکی از ابزارهای پویایی یک مجموعه‌ی جامعه و به خصوص یک مجموعه فرهنگی می‌باشد. هیأت محبان اهل‌بیت(ع) نیز از این امر مستثنی نیست و جهت پویایی و سرزندگی مجموعه و افراد حاضر در مجموعه، انتشار نشریه را کلید زده است. صادق حاجی‌پور سردبیر اولین سری از نشریه‌های هیأت، در خصوص چگونگی شکل‌گیری نشریه می‌گوید: «با توجه به علاقه‌ای که از دوران دبیرستان به این سبک کارها داشتم، و هیأت نیز ظرفیت این را داشت، به مسئول فرهنگی وقت، حاج‌آقا نادری پیشنهاد دادیم و ایشان هم استقبال کردند.» حاجی‌پور در خصوص ایده‌ی اولیه‌ی نشریه می‌گوید: «البته جرقه اولیه بعد از دیدن نشریه خاکریزِ خاطرات بود.» در کنار حاجی‌پور، افرادی مثل حاج‌آقای نادری، مسیب عالی‌زاده و محسن مهربانی نیز نقش عمده‌ای را در راه‌اندازی نشریه ایفا کرده‌اند. اولین نشریه هیأت که به نام «صراط» در ۵ نوبت به صورت فصل‌نامه، در سال‌های ۹۴-۹۵ منتشر شد که مورد استقبال اعضای هیأت نیز قرار گرفت.

چشم‌انداز و هدف سردبیر صراط

البته حاجی‌پور، معلم جوان شهر، چشم‌اندازش را انتشار نشریه در سطح شهر عنوان می‌کند که بنا به دلخوری‌هایی که از مجموعه‌ی هیأت داشته است، به این هدف منجر نشد. صادق حاجی‌پور در مورد علت دیگر متوقف شدن نشریه می‌گوید: «ابتدای کار ما ترم اول دانشگاه بودیم و سرمان خلوت بود. اما کمی که بالاتر رفتیم، دیگر فرصت چندانی برای نشریه نبود. که این هم بهانه‌ای شد که کار متوقف شود.»

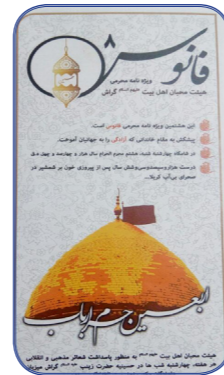
سردبیر نشریه صراط از هدف اصلی خودش برای

شروع نشریه در هیأت می‌گوید: «یکی از اهداف، دست به قلم شدن خود بجهت‌های هیأت بود. که این امر در آخرین شماره محقق شد و تقریباً تمام محتوا توسط خود بچه‌های هیأت تولید شد.» حاجی‌پور در مورد ادامه همکاری با هیأت در زمینه نشریه می‌گوید: «بعد از صراط پیشنهادهایی از سمت هیأت مطرح شد که مشغله‌ها مانع از همکاری شد. البته در سری‌های بعد نشریه از فانوس(سری قدیم) و فانوس(سری جدید) همکاری داشتم و دارم.» همکاری حاجی‌پور با هیأت به نشریه محدود نمی‌شود و مسئول روابط عمومی و دوره‌ای هم عضو شورای تصمیم‌گیری بوده است. نشریه صراط در ۵ نوبت از شماره صفر تا ۴، به صورت فصل‌نامه و طبق گفته‌ی حاجی‌پور مناسبی، در طی دو سال منتشر می‌شد.

خاموشی صراط، روشن شدن فانوس

بعد از یکسال وقفه در انتشار نشریه صراط، تیم دیگری به سرگروهی سعید عالمی، نشریه فانوس را راه‌اندازی کردند. عالمی که در حال حاضر مدیر فرهنگی دانشکده علوم پزشکی گراش هست در خصوص فانوس می‌گوید: «نشریه فانوس به صورت ویژه‌نامه و به صورت پروژه‌ای در محرم ۹۶ منتشر شد.» فانوس، نامی که جایگزین صراط شده بود اما تقریباً با همان تیم صراط کار را ادامه می‌داد. عالمی در خصوص افرادی که در این نشریه همکاری داشتند می‌گوید: «مصطفی کارگر که دوره‌ای رئیس شورای سیاست‌گذاری هیأت بود، ابراهیم نظری، مهدی وفاپای‌فرد که دوره‌ای مسئول فرهنگی هیأت بود، صادق حاجی‌پور که سردبیر صراط بود، از جمله افراد حاضر در فانوس بودند. البته در فانوس ۱ تا ۵، اکثر محتوا هم تولید خودمان نبود.»

روشن ماندن فانوس، به همت تیم صراط

بعد از این پروژه، چراغ فانوس کماکان روشن ماند. این‌بار نیز صادق حاجی‌پور به همراهی محسن مهربانی به کمک تیم صراط، فانوس را در سه شماره ادامه دادند. مهربانی پیرامون نویسندگان فانوس می‌گوید: «ما در فانوس از دکتر نوروزی نیز استفاده کردیم و سعی کردیم بیشتر محتوا تولید خود بچه‌ها باشد.» مهربانی، در صراط نیز مسئول طراحی و صفحه‌آرایی را برعهده داشت. مهربانی در خصوص شیوه‌ی انتشار فانوس می‌گوید: «شماره‌های ۶ تا ۸ فانوس، به صورت بروشور و به صورت رنگی در محرم ۹۷، در مراسم دهه‌ی اول محرم منتشر شد.»

قدم چهارم و ممتد نشریه

فانوس خاموش شد؛ اما برای یک سال. مهدی وفاپای‌فرد طی پیشنهادی که با مسئول وقت هیأت، آقای کهندلی مطرح می‌کند، فتیله‌ی فانوس را دوباره روشن می‌کند. بعد از بررسی این طرح در شورای سیاست‌گذاری هیأت، فانوس به صورت یک پروژه در تابستان فعال می‌شود و به شرط موفقیت، در طول سال ادامه پیدا کند. سردبیر فانوس جدید را مجتبی بنی‌اسدی دبیر زیست دبیرستان‌های گراش برعهده دارد و وفاپای‌فرد در نقش مشاور اصلی پروژه به کار کمک می‌کند. بنی‌اسدی که در فانوس‌های قبل نیز مشارکت داشته است، در مورد سری جدید فانوس می‌گوید: «ابتدا قرار بر این شد که ما سه شماره به صورت ماهانه در تابستان داشته باشیم. که به خاطر تجربه اول، هماهنگی کار کمی سخت شد. شماره اول که منتشر شد، توجه شورا جلب شد، ما به کار ادامه دادیم اما به صورت فصل‌نامه.» بنی‌اسدی که دانشجوی بودنش را دلیل دیگر فصل‌نامه شدن عنوان می‌کند معتقد است که در فانوس فعلی تمام محتوا توسط خود بچه‌های هیأت از دبیرستانی، دانشجو و شاغل، تولید می‌شود.

بنی‌اسدی که حال تجربه‌ی انتشار ۵ شماره و یک ویژه‌نامه را در کارنامه خود دارد می‌گوید: «ما سعی کردیم در سری جدید فانوس از تمام تجربه نشریه‌های

قبل مثل صادق حاجی‌پور، سعید عالمی و محسن مهربانی استفاده کنیم. و پا را نیز فراتر گذاشته‌ایم و از دکتر امیرحمزه مهربانی نیز در نشریه استفاده می‌کنیم.» بنی‌اسدی در خصوص پرونده‌های کار شده در فانوس می‌گوید: «به کمک اعضای تحریریه و مهدی وفاپای‌فرد، سعی کرده‌ایم موضوعاتی را انتخاب کنیم که نه فقط اعضای هیأت که تمام شهر استفاده کنند.» ظاهراً در فانوس، به چشم‌انداز حاجی‌پور که «انتشار در سطح شهر» بود، رسیده‌اند. البته بنی‌اسدی اضافه می‌کند: «ما تا رسیدن به ایده‌آل خیلی فاصله داریم و سعی داریم با دریافت مجوز نشریه از مراجع قانونی، نشریه را رسمیت ببخشیم و از عنوان نشریه داخلی هیأت جدا شویم. گرچه ما همیشه وابسته به هیأت باقی خواهیم ماند. ان‌شاءالله.»

بنی‌اسدی در مورد یکی از مشکلات نشریه می‌گوید: «ما مشکل گرافیک داریم. در شماره‌های قبل از محمدامین نوبهار، محسن مهربانی و علی‌الخصوص محمدحسن جعفری در این زمینه با ما همکاری داشتند. البته چون مشغله‌ی عزیزان زیاد است، باید در زمینه‌ی صفحه‌آرایی روی پای خودمان بایستیم.» به جز نشریه‌ی صراط که به صورت جیبی، و شماره‌ی ۶ تا ۸ فانوس که به صورت بروشور منتشر شده است، بقیه‌ی شماره‌های فانوس را می‌توانید از به صورت الکترونیکی از کانال خبری پندری دریافت نمایید.

یک دهه، در یک نگاه

هیئت محبان اهل بیت (ع) شهرستان گراش

حلقه‌های صالحین

صندوق قرض الحسنه

دوره آموزش ساخت انیمیشن

گروه سرود رایت‌الهدی

نمایشگاه کتاب

همکاری با جشنواره فیلم عمار

شبی با کتاب

تقدیر از برترین‌های کنکور

جلسات مهدویت خواهران

نشریه

کلاس‌های مداحی،

نوحه‌سرایی و مولودی‌خوانی

ایستگاه صلواتی

توزیع بسته‌های

معیشتی بین نیازمندان

فعالیت‌های ورزشی

توزیع ۱۰۰۰ بسته‌ی

بهداشتی در ایام کرونا

کلاس قرآن

اکران، نقد و بررسی فیلم عمار

برگزاری برنامه‌ی شب شعر

محل انس با قرآن

کلاس‌های تربیتی ویژه والدین

مراسم ایام محرم

هیئت دانش‌آموزی

مراسم لیله‌الغائب

مراسم فاطمیه

تقدیر از مادران شهدا

اجرای تعزیه

بزرگداشت غدیر

بزرگداشت روز معلم

تشکیل گروه جهادی

برگزاری اعتکاف

مراسم رمضان اولی‌ها

مراسم شب‌های قدر

اردوی مشهد

مسابقه به رنگ مادر

تقدیر از مادران شهدا

اردوی راهیان نور

عیادت از بیماران در عید غدیر

پویش غدیر مهربانی

جلسات هفتگی هفتگی

کلاس تفسیر خواهران

گروه ویژه

اعتکاف نوجوانان، موتور محرک هیات محبان اهل بیت (ع)

مجتبی بنی اسدی
دبیر زیست

اعتکاف، از شروع تا امروز
اعتکاف جوانان و نوجوانان در سال ۸۷ توسط حجت‌الاسلام موحیدی‌راد و حجت‌الاسلام ناصحی راه‌اندازی شد. در آن سال حجت‌الاسلام ناصحی در ماه مبارک رمضان دعوت مسجد الزهراء (س) بودند که پیشنهاد داده شد در سه روز پایانی ماه مبارک اعتکاف نوجوانان و جوانان برگزار شود. دلیل هم این بود که در اعتکاف ۱۳ رجب آن طور که باید و شاید به این قشر پرداخته نمی‌شود.

بالاخره سال اول در مسجد ولیعصر (عج) با تعداد تقریبی ۹۰ نفر برگزار شد. البته این اعتکاف با شرایط و برنامه‌های خاص این گروه سنی تدارک دیده شده بود.

دو سال، سال ۸۸ - ۸۹، تعدادی از طلبه‌های گراشی همچون محسن هرمی، محمدرضا حسین‌شیری، مسلم شیخی، محمد عالیپور، محمد غلامی تصمیم گرفتند که اعتکاف را برگزار کنند. طی تماس‌هایی که با حجت‌الاسلام ناصحی گرفته شد، ایشان نتوانستند در این اعتکاف شرکت داشته باشند، ولی طلبه‌های گراشی اعتکاف را برگزار کردند. اما اسال ۸۹ با یک تفاوت که در مسجد صاحب‌الزمان (عج) برگزار شد. اتفاق مهمی که در این سال افتاد، پیشنهاد تأسیس هیات هفتگی بود. که از آن سال تا به امروز جلسات هفتگی هیات محبان اهل بیت (ع) ادامه دارد.

طلبه‌های جوان و دیگر افراد فرهنگی مرتبط، از سال سوم زودتر به فکر اعتکاف افتادند و تبلیغات و برنامه‌ریزی‌ها را شروع کردند که در سال سوم حدود ۱۶۰ نفر و سال چهارم ۱۸۰ نفر مخاطب جذب کردند که هدف اصلی جذب این افراد به سمت هیات هفتگی و هیات شدن بود. از سال‌های بعد هیات محور فعالیت‌ها شد که اعتکاف یکی از برنامه‌های اصلی آن به شمار می‌رفت. البته یک سال تا ۲۷۰

نفر نیز جذب شد که تعدادی را نیز جهت زیاد شدن افراد و کم شدن تأثیر نپذیرفتیم. که از آن سال به بعد تیم برگزار کننده اعتکاف، سقف پذیرش را تا ۱۶۰ نفر مصوب کرد. از سال ۹۵ دو سال در مسجد حضرت زینب (س) برگزار شد و در سال ۹۷ به همت حجت‌الاسلام غلامی در مسجد ولی عصر (ع) برگزار شد. سال ۹۸ هم که به خاطر شرایط کرونا این فعالیت تربیتی - معنوی لغو شد.

برنامه‌های اعتکاف

در طی سه روز اعتکاف، فعالیت‌ها و برنامه‌های مختلفی اجرا می‌شده است. از جمله: جلسات ختم قرآن به صورت صفحه‌ای و جزء‌خوانی، بر بال معرفت (مخصوص کتاب‌خوانی)، حلقه‌های معرفتی، شبی با شهدا (یک شب از سه شب اعتکاف به این برنامه اختصاص دارد)، احیاء (شب ۲۷ ماه مبارک رمضان)، نشست‌های

بصیرتی، تحلیل فیلم، تریبون آزاد با موضوعات مختلف. ابتدا و انتهای اعتکاف، مراسم افتتاحیه و اختتامیه برگزار می‌شود.

بازخوردهای اعتکاف

وجود هیات محبان اهل بیت یک محصول یا یک بازخورد اعتکاف محسوب می‌شود. افزایش تعداد مخاطبان اعتکاف در هر سال، نشانه‌ی خوبی از بازخورد مثبت اعتکاف می‌باشد. به گونه‌ای که متقاضیان از ۸۰ نفر به ۲۷۰ نفر افزایش پیدا کرده است. نکته اساسی در تأسیس هیات، بازخوردی از والدین بوده است. طبق صحبت والدین معتکفین، معتکفین تا حدود یک‌ماه تحت تأثیر اعتکاف بوده‌اند. همین امر، مسئولین مربوطه را به فکر تأثیرگذاری مستمر و آ می‌دارد. همین شد که هیات محبان اهل بیت به صورت هفتگی تأسیس شد تا تأثیر دائمی باشد.

گروه ویژه

نماهنگ‌هایی که بی‌سروصدابه تلویزیون راه پیدا کرده‌است؟ گروه سرود رایت‌الهدی؛ فعالیت در گراش با دورنمایی بین‌المللی

«سرود قبلی ما که به مناسبت میلاد امام حسن (ع) بود، در شبکه‌ی استانی فارس پخش شد. اما این بار در آستانه‌ی عید غدیر، شبکه‌های پنج، آموزش و فارس نماهنگ اجرای سرود در را پخش کردند.» او در خصوص ادامه‌ی فعالیت‌ها می‌گوید: «لان هم مشغول ضبط یک سرود دیگر از گروه بزرگسالان هستیم با موضوع مدافعان سلامت.»

حجت‌الاسلام محمد عالی‌پور، مسئول هیات محبان اهل بیت (ع) پیرامون ظرفیت این گروه سرود در گفت‌وگو با پندری می‌گوید: «این گروه سرود ظرفیت این را دارد که در دیگر شبکه‌های صداوسیما نیز پخش شود؛ لذا باید حمایت نهادهای رسمی و مردمی پشت سر این گروه باشد. به عنوان مثال ما به تجهیزاتی مثل دوربین برای بالا بردن کیفیت کار نیاز داریم.»

عالی‌پور درباره فعالیت هیات محبان نیز می‌گوید گرچه هیات تعطیل است، اما فعالیت‌های هیات‌های هیج‌وقت در ایام کرونا تعطیل نشده است.

او همچنین به سرودهای خیابانی اشاره می‌کند و می‌گوید: «ما تیمی را به سرپرستی محمد درستکار آماده کردیم و طی یکی دو شب باقی‌مانده به غدیر، در محله‌های مختلف شهر به صورت زنده اجرای سرود داشتیم. این کار با استقبال مردم همراه بود؛ به گونه‌ای که بالغ بر ۱۰ نفر با بنده تماس گرفته‌اند که لطفاً این سرود را به محله‌ی ما هم بیاورید، اما من عذرخواهی می‌کنم. ما اکثر اجراها را به پارک‌ها برده‌ایم. چون در کوچه‌ها مردم فاصله اجتماعی را رعایت نمی‌کنند و اجرا در فضای کوچک‌کوچه باعث تجمع می‌شود.»

عالی‌پور درباره تولید محتوای سرودها و تولید نماهنگ نیز می‌گوید: «نکته‌ی مهم و اساسی این گروه سرود، تولید محتوا توسط خود بچه‌های هیات‌هاست. آهنگساز سرود که خود خسرو جولافیان است. اشعار سرودها را هم آقایان مصطفی کارگر، مهدی کهن‌دلی، خسرو و ابراهیم جولافیان بر عهده دارند. تدوین نماهنگ را هم محمدمین نورانی انجام می‌دهند. بخش عمده فیلم‌برداری هم توسط آقایان محمدمین نورانی، امیرحسین گراشی، مصطفی محسن‌زاده و محمد نجاتی از بچه‌ها هیات انجام می‌شود. نوجوانان سرودخوان هم هیات‌ها هستند. البته زحمت کارگردانی و بخشی از فیلم‌برداری را آقای احمدرضا خودکامه قبول کرده‌اند و تنظیم موسیقی را نیز آقای ابوالحسن حسینی انجام می‌دهند.»

پندری
سایت پندری

نماهنگ‌های گروه سرود رایت‌الهدی گراش به شبکه‌های مختلف سیما راه پیدا کرده است. گروهی که چشم‌اندازی بین‌المللی دارد و البته در این مسیر نیازمند حمایت نهادهای رسمی و مردمی است.

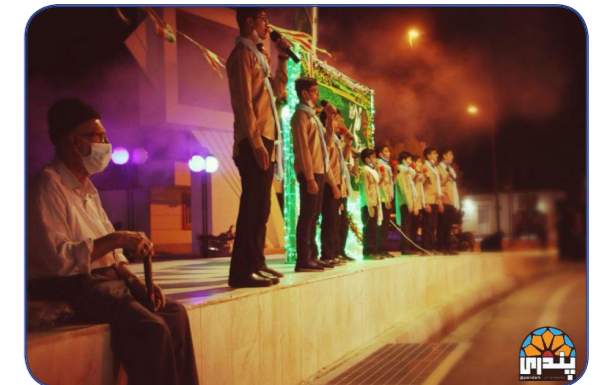
پندری: دیگر عادت کرده‌ایم در اعیاد بزرگ، همچون غدیر، منتظر پخش سرودی از بچه‌های گراش باشیم. بچه‌های گروه رایت‌الهدی که کارهای‌شان از ماه‌ها پیش به تلویزیون راه پیدا کرده و آخرینش که در حرم مطهر شاهچراغ ضبط شده بود، به جز شبکه فارس، در شبکه‌های پنج و آموزش نیز پخش شد.

این گروه، زیرمجموعه‌ی هیات محبان اهل بیت (ع) گراش است که یک تیم تولید محتوای کاملاً بومی دارد و از شعر و موسیقی تا فیلم‌برداری و تدوین را خود بچه‌های هیات انجام می‌دهند. خسرو جولافیان، سرپرست گروه، می‌گوید چشم‌انداز اثرگذاری بین‌المللی است و حجت‌الاسلام محمد عالی‌پور مسئول هیات محبان نیز معتقد است باید حمایت‌های رسمی و مردمی از این گروه بیشتر شود.

این گروه در روزهای کرونایی، که اجرای برنامه‌های مفصل در شهر تعطیل شده، در نقاط مختلف شهر اجرای میدانی داشت تا شور و شوق اعیاد در گراش دو چندان شود.

گروه سرود رایت‌الهدی، به سرپرستی خسرو جولافیان، از سال ۹۶ در مدرسه فرامرزی با همکاری مهدی کهن‌دلی، کار خود را آغاز کرده است. این گروه در سه رده‌ی نوجوانان، جوانان و بزرگسالان فعالیت می‌کند. البته بخش بزرگسالان سال‌ها با عنوان «بشارت» و به سرپرستی محمدرضا عیاسپور فعالیت می‌کرد که به گفته‌ی عیاسپور، مداح اهل بیت (ع)، چند سالی است که فعالیت این گروه به جولافیان سپرده شده است. خسرو جولافیان، نوحه‌خوان ثابت هیات محبان اهل بیت (ع)، هدف از تشکیل گروه سرود را کار کوچکی برای اهل بیت (ع) عنوان می‌کند، به امید رضایت آن بزرگواران. او چشم‌انداز این گروه سرود را بالاتر از این‌ها می‌داند و می‌گوید: «ما به دنبال اثرگذاری بین‌المللی هستیم. یعنی با کار سرود، می‌خواهیم صدایمان را حتی به خارج از کشور برسانیم که با لطف خدا موفق خواهیم شد.»

او پیرامون پخش سرودهای این گروه در صداوسیما می‌گوید:

از ایستگاه صلواتی تا خیمه‌ی رویش‌های حسینی

یداله سالاری: خانواده‌ها تماس می‌گرفتند و می‌گفتند که اگر می‌شود بچه‌ی ما بیاید آنجا

زباله‌ها را جمع کند، سینی شربت به دست بگیرد.

محمد نجاتی

دوازدهم تجربه

در ایستگاه صلواتی مسجد صاحب الزمان(عج) فعالیت می‌کردم. اولین ایستگاهی که قرار بود برگزار کنیم یادم هست که هیچ هزینه‌ای نداشتیم. یکی از دوستانم که جا دارد اسمش را بیآورم، آقای رضا زارعی گفتیم که ایام، ایام فاطمیه هست. یعنی اولین برپایی ایستگاه در فاطمیه سال ۹۰ بود. خلاصه مطلب اینکه ما دور هم نشستیم و گفتیم که یعنی می‌شود فاطمیه امسال ایستگاه صلواتی راه اندازی بشود؟ پیامد هست که آن زمان تماس می‌گرفتم برای هزینه، اولین نفر در آن زمان ۱۵۰ هزار تومان به من دادا الحمدالله دلگرم شدید و همینطور ادامه دادیم و توانستیم در آن سال اول یعنی سال ۹۰ نزدیک ۷۵۰ هزارتومن کمک جمع اوری کنیم. البته به غیر از کمک‌هایی مانند شربت، شکر و... و بعد از گذشت تقریباً ۱۰ سال با کمک حضرت زهر(س) علاوه بر یک هفته فاطمیه، دهه محرم(عصر و شب) ، میلاد و وفات ائمه(ع) که هر ساله و بطور مداوم برپا می‌شود و دیگر جشن‌های مذهبی که در طول سال اجرا می‌شود را در کنارش ایستگاه می‌زدیم.

کم نمی‌گذاشتند.

آیا آن روحیه‌ی نوکری اهل‌بیت(ع) در بچه‌ها دیده می‌شود؟

الحمدالله بچه‌ها به دلیل اینکه بحث خود هیات و برنامه‌های هیات به طور هر هفته برگزار می‌شد و از نظر معنوی و علمی رشد پیدا می‌کردند آن روحیه نوکری هفته به هفته تقویت می‌شد و هیچ‌گونه فرسودگی وجود نداشت. الحمدالله هر سال بچه‌های جدید و روحیه جوان و جدید را تزریق می‌کردیم و این روحیه نوکری تقویت می‌شد و از آن زمان اول که بچه‌ها پای کار بودند تا الان به لطف خدا و اهل‌بیت پای کار هستند و نوکری اهل‌بیت(ع) را می‌کنند به استثناء بچه‌هایی که دانشجو هستند یا به هر صورتی در گرایش حضور ندارند. هر چند خیلی‌ها خودشان برای محرم یا فاطمیه و موکب می‌رسانند. این همان روحیه نوکری هست که باعث همچین چیزی می‌شود.

چه مشکلاتی سر راه ایستگاه بود؟

مشکلاتی وجود داشت. نمیتوان گفت که در برپایی ایستگاه و تشکیل آن مشکلی وجود ندارد اما به کمک اهل‌بیت(ع) توانستیم مشکلات را از سر راه برداریم. فقط یک مشکل وجود دارد و آن هم این است که مکان ثابتی در محوطه شهرداری نداریم. هر شهرداری یا هر مسئولی که بر کرسی مدیریت می‌کردم. اول مدرسه حسنی و دوم مدرسه شاهد که بحمدالله تا الان هم مسئول حلقه صالحین مدرسه شاهد هستم که امسال بدلیل شیوع بیماری کرونا حلقه به حالت تعلیق در آمده.

مشکلات مالی ایستگاه از چه راه‌هایی تأمین می‌شود؟

مشکلات مالی وجود داشته اما به لطف اهل‌بیت(ع) در هیچ کدام از مسائل مالی گیر نکردیم یعنی شاید به مشکل می‌خوردیم اما به لطف اهل‌بیت(ع) حل می‌شد. جا دارد که تقدیر و تشکر کنم از مسئولان هیات فرهنگی که واقعا در امر ایستگاه صلواتی کمک‌های فراوانی در بحث تهیه هزینه‌ها همکاری خیلی خوبی انجام دادند. و هر از گاهی اگر هزینه ای هم جمع می‌شد ما به خود هیات تزریق می‌کردیم. بحمدالله مردم هیچ چیزی برای ما

اهدفتان از تشکیل هیات چه بود؟

ما از ده سال پیش فهمیدیم که شهر گراش یک کمبودی بنام هیات فرهنگی دارد یعنی حس می‌کردیم ک در شهر گراش هیاتی نیست که به عنوان فرهنگی برنامه داشته باشد. به همین دلیل تصمیم گرفتیم که در بحث تربیتی وارد میدان شویم و بتوانیم بچه‌هایی تربیت کنیم، مسئولانی تربیت کنیم که انقلابی، هیاتی، جهادی و پای کار باشند و بتوانند در مدیریت شهر و یا حتی کشور مؤثر و تأثیرگذار جلوه دهند که الحمدالله تا این مدت موفق بودیم.

ایستگاه صلواتی از چه سالی فعالیت خود را شروع کرد؟

ایستگاه صلواتی از سال ۱۳۹۰ شروع به کار کرد. یادم هست که قیل شروع به کار ایستگاه صلواتی هیات، بنده چندین سال

خیلی کار بود و کلی تبلیغ بود که بخواهیم حداقل یکی که متوجه نیست، متوجه‌اش کنیم.

واکنش مردم به برپایی ایستگاه صلواتی چگونه بود؟

الحمدالله خانواده‌ها واکنش عالی داشتند. ما حتی داشتیم که خانواده‌ها تماس می‌گرفتند و می‌گفتند که اگر می‌شود بچه ما بیاید آنجا زباله‌ها را جمع کند، سینی شربت به دست بگیرد و... نوکری کند در محضر امام حسین(ع). ما در چند سال گذشته به جایی رسیده بودیم که مردم به ما اعتماد می‌کردند، می‌دیدند این همه نشاط، این همه حضور بچه‌ها را کنار ایستگاه، آن شلوغی و طراوت و نشاط بچه‌ها را، خانواده‌ها و مردم کیف می‌کردند. ما در سطح شهرستان در هیچ جایی به غیر از ایستگاه صلواتی هیات این همه نوجوان و جوان نداریم که پای کار باشند و خدمت کنند به اهل‌بیت(ع). خیلی‌ها به ما گفتند که ما فقط رد می‌شویم تا بتوانیم حداقل شربت یا چایی ایستگاه(موکب) را بخوریم و برویم. مردم واقعا واکنش مثبتی داشتند! در چند سال اخیر مثلا ما اقلامی که برای ایستگاه لازم داشتیم را در پشت وضعیت (واتساپ) قرار می‌دادیم و از حق نگذریم مردم واقعا ما را فراموش نمی‌کردند تا کار به جایی می‌رسید که برای پخت نذری آش، حلیم، نخود و... مردم نویت می‌گرفتند برای درست کردن نذری! مردم واقعا حمایت می‌کردند.

مخالفتی از سوی مسئولان صورت نمی‌گرفت مثلا بگویند که باعث ترافیک و... می‌شود؟

مخالفت خاصی از سوی مسئولان نبود و حمایت می‌کردند. بنده این را هم بگویم که مسئولان می‌گفتند اینجا ترافیک می‌شود و... و ما هم به این موضوع فکر کردیم و راه حلی برایش تعیین کردیم. ما خیابان جنب شهرداری را به دو بخش تقسیم کردیم یک قسمت مربوط به کسانی بود که می‌خواستند از ایستگاه استفاده کنند و یک قسمت هم برای عبور ماشین‌ها اختصاص دادیم.

واکنش رسانه‌های محلی چه بود؟

یادم هست که در یکی از روزهای ماه محرم ترافیکی در یک‌جای دیگر شده بود و اصلا ربطی به ایستگاه صلواتی هیات نداشت. یکی از سایت‌های محلی که بار اولش هم نیست و هرچا ببینند که بچه‌های انقلابی و مذهبی پای کار هستند بیشتر به اهداف تخریب می‌پردازد تا چیزهای دیگر...! بنده این عکس را دارم که جای دیگری ایستگاه صلواتی برگزار کرده بودند اما فردای آن روز در رسانه خودشان از قبیل تلگرام و سایت و... خبر زدند که این ترافیک مربوط به ایستگاه هیات می‌باشد. به مسئولان شب گفتیم که اصلا این عکس متعلق به ایستگاه ما نیست. متأسفانه این مشکلات وجود دارد... الحمدالله رسانه های انقلابی با ما بودن و حمایت می‌کردن و از این جهت مشکل خاصی نداشتیم. فقط یکی از رسانه‌های محلی که بر همگان واضح هست می‌آمد و مشکلی را ایجاد می‌کرد.

چه کسی مشوق شما برای ادامه کار در ایستگاه بود؟

مشوق بنده برای ادامه کار خود آقا اباعبدالله الحسین بودند. هیچ کس به غیر از آقای‌مان مشوق بنده نبودند. وقتی همین تأثیر نوکری را در زندگی شخصی خود می‌بینم، برکات و اشاره را واقعا در زندگی تجربه و دیده‌ام.

در مورد خیمه رویش‌های حسینی توضیح دهید.

ما بعد از این همه فعالیت در ایستگاه، به این نتیجه رسیدیم که در خود ایستگاه خیمه‌ای را حداقل برای تربیت کودکان داشته باشیم. ما به این مرحله رسیدیم که هم خادم پرور باشیم. و اینکه نونهالان و کودکان را بیاروریم پای کار و هم بتوانیم در دهه محرم حداقل یک برنامه‌ای برای این‌ها داشته باشیم که آشنایی سطحی با اهل‌بیت داشته باشند.

یقیناً نوکری اهل‌بیت برای بنده واقعا واقعا تأثیر داشته و مجالی برای گفتن ندارم حقیقتاً. همین نوکری کردن یا همین هیات فرهنگی شرکت کردند ما را شارژ می‌کرد. یعنی شارژکن ما بچه هیاتی‌ها همین مراسم هفتگی هست که برگزار می‌شد و می‌شود. یعنی ما با این شارژ می‌رفتیم وارد جامعه، می‌رفتیم ایستگاه و...

دل‌تان به چه چیزی خوش است وقتی ایستگاه صلواتی را برپا می‌کنید؟

دلگرمی ما از برپایی ایستگاه همان نوکری کردن است. یعنی هیچ چیزی برای ما مانند نوکری اهل‌بیت دلگرمی نمی‌آورد. هچنین در اینجا جا دارد که تقدیر و تشکر کنم از مسئول قبلی واحد خواهران، خانم فیوضات که واقعا خواهران در بحث پشتیبانی در بحث آماده کردن سبزی، آماده کردن آش، نخود و... و هر امکاناتی که ما لازم داشتیم و الحق و الانصاف در اختیار ما قرار می‌گذاشتند و هیچ چیزی برای ما کم نمی‌گذاشتند. خیلی از ایشان متشکر هستم. اینها همانند زمان جنگ

که در بحث پشتیبانی در خدمت سربازان بودند، در این برهه هم ما را تنها نگذاشتن. و همچنین مسئول وقت واحد خواهران، سرکار خانم نورانی و دیگر عزیزان که واقعا از ایشان و بقیه خواهران زحمتکش تقدیر و تشکر می‌کنم.

حرف آخر؟

از آن خوشم که شدم نوکر سرای حسین منم غلام کسی که بود گدای حسین اگر نوکر پادشاه هم باشی بالاخره نوکری و پیش خانواده‌ات کسر شأنت هست که خادمی اما وقتی خادم سیدالشهداء باشی افتخار دیگری، حالی دیگری ست. وقتی می‌دانی سرور، اربابت آقا امام حسین(ع) است.چه افتخاری بالاتر از این.

قسمت‌های مختلف ایستگاه شامل چه مسئولیت‌هایی می‌شوند؟

ایستگاه خودش زیرمجموعه‌ای از هیات هست اما فعالیت مجزایی دارد. مثلا فقط چهارشنبه‌ها نیست... اما مسئولیت‌های مختلفی مانند مسئول غلیم، مسئول شربت، مسئول صوت، مسئول اسپند، مسئول هدایت ماشین‌ها، مسئول فرهنگی و... را داشتیم و علاوه بر این‌ها ما در بحث میلاد یا شهادت هم بسته‌های فرهنگی مانند کتاب، ماشین‌نویسی، بادکنک، واکنس صلواتی، برچسب‌های موایل و ماشین و... را انجام می‌دادیم.

آیا ایستگاه مختص برادران بوده؟ یا خواهران هم در آن دخیل بودند؟

ما تمام کارهای مدیریتی خیمه رویش‌های حسینی را به دست خواهران سپرده بودیم. و اکثرا خواهران هم نوجوان و بعضا جوان بودند که می‌آمدند فضا را آماده می‌کردند و ما از این فضا استفاده می‌کردیم. یعنی ما آمدیم از نیروی جوان انقلابی پای کار استفاده کردیم. اینطور نبود که فقط برادران باشند و در بحث خیمه رویش‌ها واقعا و واقعا تلاش کردند که کار بصورت درست و اصولی انجام شود.

تاحالا شده که خسته شده باشید و کم آورده باشید و بگویید دیگر کاری انجام نمی‌دهم؟

تا الان که من خدمت شما هستم بحمدالله خستگی ندارد. یعنی به این اعتقاد داشته باشید که در خانه اهل‌بیت رفتن خستگی ندارد. همان نوکری کردن خودش انرژی می‌آورد. اصلا خستگی معنا ندارد. یعنی به بنده به شخصه تا الان به هیچ عنوان در امر خادمی خسته نشده‌ام.

آیا نوکری و خدمت به اهل‌بیت تأثیری در زندگی و روحیه شما داشته است؟

گروه ویژه

میانداری کتاب در هیأت محبان اهل بیت (ع)

مصطفی کارگر: زمانی که مسئول شورای سیاست‌گذاری هیأت بودم، ترویج کتابخوانی را مطرح کردم و خیلی محکم از این طرح دفاع کردم. **مهدی کهندلی:** مهمترین راهکار، اختصاصی کردن مطالعات برای افراد و پرهیز از پراکندگی مطالعه است.

علی محمدی کنکوری

برای نوشتن گزارش، رسم است که به صورت حضوری، خدمت افراد برویم و گزارش تهیه کنیم. اما در شرایط فعلی اوضاع کمی فرق می‌کند. ما هم برای اینکه بتوانیم رعایت حال کادر درمان و مصاحبه‌گران را داشته باشیم، تصمیم گرفتیم گزارش را به صورت مجازی تهیه کنیم. اهمیت کتاب و کتابخوانی بر کسی پوشیده نیست و کتاب در پیشرفت و انسان‌سازی نقش بزرگ و شگرفی داشته است. آنچه در ادامه این مطلب می‌خوانید، مصاحبه‌ای با دو نفر از اعضای فعال و با سابقه هیأت هفتگی محبان اهل بیت (ع) که، در مورد موضوع حضور کتاب در هیأت هفتگی است. جالب اینجاست بدانید هیأت محبان اهل بیت (ع)، مدت‌ها پیش از اینکه در هیأت‌های بزرگ، مداحان معروفی مانند حاج محمود کریمی و سید مجید بنی فاطمه، و غیره، شروع به معرفی کتاب کنند، این فرهنگ کتاب و کتابخوانی در هیأت شروع شد. بیشتر از این منتظر نمی‌گذاریم‌تان. این شما و این مصاحبه‌ی جالب:

با سلام، لطفاً یک معرفی از خودتان و حضورتان در هیأت رو بفرمائید.

کارگر: سلام. مصطفی کارگر هستم. یک روز به دنیا آمدم و معلوم نیست تا کی مهمان این دنیا باشم. فعلاً که ۴۰ سال است در محضر خدا هستم. مدت کوتاهی بعد از شروع هیأت هفتگی وارد هیأت شدم و تا امروز مسئولیت‌های مختلفی داشته‌ام و در خدمت هدف بوده‌ام.

کهندلی: مهدی کهندلی هستم. آموزش و پرورش و ساکن گراش. از تابستان سال ۱۳۹۴ و پس از حضور در اردوی زیارتی مشهد مقدس، فعالیت‌م در هیأت محبان اهل بیت (علیهم‌السلام) را شروع کردم.

اولین کتابی که خواندید و بهترین کتابی که خواندید و بهترین کتابی که خواندید و بهترین کتابی که خواندید، چه کتاب‌هایی بودند؟

کارگر: اولین کتاب که یادم نیست. چون مربوط است به وقتی که دوم یا سوم دبستان بودم. بهترین کتاب هم یکی دو تا نیست. باید گفت بهترین‌ها، قطعاً بعد از قرآن و نهج البلاغه و صحیفه، کتاب‌های مربوط به حوزه ادبیات است که تقسیم می‌شود به زیرشاخه‌های دفاع مقدس، داستان، شعر، ادبیات گران سنگ کلاسیک با تمام ویژگی‌ها و مختصات

کلامی‌اش، کتاب‌های تحلیلی، دینی، بیوگرافی و تاریخی بهترین کتاب‌هایی است که خواندم. بهترین هدیه هم باز یکی نیست. خدا را شکر، دوستان لطف دارند از جاهای مختلف کشور و منطقه خودمان کتاب هدیه می‌کنند و سپاسگزارم.

کهندلی: اولین کتابی که بطور جدی خواندم: انسان کامل شهید مطهری. بهترین کتاب: قرآن. بهترین کتابی که هدیه گرفتم: دیوان حافظ

خودتان به چه شکل این ایده (ترویج کتابخوانی در هیأت) به ذهن‌تان رسید و چه طور و با کمک چه کسانی این ایده را عملی کردید؟

کارگر: همیشه دغدغه کتاب با من بوده و هست. دوست دارم همه جا این فرهنگ باشد. در هیأت هم زمانی که مسئول شورای سیاست‌گذاری بودم، مطرح کردم و خیلی محکم از این طرح دفاع کردم و به مرور شکل اجرا تکمیل و بهتر شد. همه بچه‌های هیأت که به عنوان معرف و یا مستمع در این برنامه شرکت کردند، حامی این طرح بودند و امروز بسیاری از دوستان، ابراز می‌کنند که با این برنامه کتاب‌خوان شده‌اند. آقای کهندلی، هم به عنوان مسئول وقت هیأت و هم به خاطر علاقه شخصی‌شان کمک ویژه‌ای در مدیریت این برنامه کردند و آقای بنی‌اسدی هم در شکل محتوا و استمرار برنامه نقش زیادی داشتند. البته کمک دیگر دوستان هم نباید نادیده گرفت.

کهندلی: استارت این موضوع در شورای هیأت و با همکاری اعضای شورا خصوصاً آقای مصطفی کارگر محقق شد.

چرا کتاب در هیأت؟

کارگر: چون کتاب وسیله رشد فکری است و هیأت باید بیشترین تاثیرگذاری فکری در جامعه داشته باشد که اگر هیأت انسان‌ساز نباشد، انگار کار خاصی اتفاق نیفتاده است.

کهندلی: نیاز به مطالعه در هر طیف جامعه لازم است و هیأت هم از این موضوع مستثنی نیست.

با توجه به اینکه در حال حاضر، مداحانی از جمله حاج محمود کریمی و سید مجید بنی فاطمه و دیگر مداحان، در هیأت‌های خودشان مدتی است اقدام به معرفی کتاب و ترویج فرهنگ کتابخوانی کرده‌اند، و با توجه به اینکه هیأت هفتگی محبان اهل بیت از سال‌های گذشته و خیلی قبل‌تر از باقی هیأت‌ها این کار رو شروع کرده، نظرتان در مورد تاثیرگذاری این برنامه هئیت در بین جوانان و نوجوانان و ترویج این فرهنگ در بین مردم علی‌الخصوص بین بچه‌های هیأت‌ها چیست؟ آیا آن نتیجه و اثرگذاری لازم از نظر شما داشته است؟

کارگر: بله تاثیر داشته است. و به نکته خوبی اشاره کردید که ما از هیأت‌های مطرح تهران هم زودتر بحث کتاب را مطرح کردیم. آنها بخشی از هیأت‌شان معرفی کتاب است. ولی ما هر فصل، یک شب را به ویژه به کتاب اختصاص می‌دهیم که معتقدم ارزشش کمتر از دیگر مراسم‌های هیأت نیست. بخش مهم و عمیق رشد فکری هیأت نتیجه چنین برنامه‌هاست.

کهندلی: قطعاً برگزاری جلسات کتاب و اهمیت دادن به کتاب تاثیر خودش را خواهد داشت. اما به نظرم باید بر

اساس سن و نیازهای خاص فرد و جامعه شکل مطالعه به صورت ساختاری و از جزء به کل باشد.

از عملکرد هیأت در این مسئله راضی هستید؟

کارگر: بله. هر چند هنوز جا دارد دوستان بیشتری به آن توجه کنند. وقتی می‌گویم عمیق فکر کنند، یعنی قدرت تحلیل و آینده‌نگری داشته باشند.

کهندلی: اگر با معیار درصد بخواهم عنوان کنم، حدود ۷۰ درصد رضایت بخش بوده است.

راهکارهای شما در مورد اثرگذاری هر چه بیشتر این حرکت فرهنگی علمی در بین افراد چیست؟

کارگر: مستقیم و غیر مستقیم باید به کتاب اشاره کرد. کم‌کم افراد جدا از کتاب، غربال می‌شوند و خودشان احساس می‌کنند که جایگاه کمتری دارند. یعنی دانایی، بر قله خواهد ایستاد. امام علی (ع) می‌فرمایند علم، قدرت است. بدون شک.

کهندلی: مهمترین راهکار بنده، اختصاصی کردن مطالعات برای افراد و پرهیز از پراکندگی مطالعه است.

زیباترین خاطره‌ای که از جلسات کتاب در هیأت یا کتابخوانی در هیأت چیست؟

کارگر: هنوز زمان زیادی از شروع این برنامه نگذشته که به خاطره تبدیل بشود. ولی همین که دوستان کوچک و بزرگ کتاب‌خوان پیدا می‌کنم، تازه آغاز خاطرات است. ولی نوجوانان وقتی کتاب معرفی می‌کنند خیلی لذت‌بخش است.

کهندلی: معرفی کتابی در حوزه کودک و نوجوان توسط پسر ۷

نکته‌ای هست که دوست داشته باشید بگویید؟

کارگر: کتاب خوب، نکته است. از نکات غافل نشویم.

کهندلی: تشکر از شما بابت مصاحبه و توجه به مسئله کتاب.

کتاب پیام نبی
چهارشنبه ۱۳ آذرماه ۱۳۹۷
طاعت ۲۰۹ (۱۵)
حقیقه حضرت زینبی (س)
/heiahaftegi
هیأت محبان اهل بیت (علیهم‌السلام)

ارزیابی فعالیت ده ساله هیأت هیأت باید به دنبال چه باشد؟

ابراهیم جولافیان
معلم / شاعر هیأت /
عضو اتاق فکر هیأت

قرآن به مساله بپردازیم زیرا «وَلَوْ كَانِ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا» فساده و اختلاف در آن راه ندارد. قرآن اثراتی از ایمان را ذکر کرده که در جامعه‌ی ما حتی جامعه‌ی هیأتی بسیار غریب است. آیات ابتدایی سوره مومنون و آیات انتهایی سوره انسان و بسیاری دیگر شاهد گفته‌ی ماست.

اگر به آیات مراجعه کنیم خواهیم دانست فعالیت هیأت بیشتر منجر به تثبیت و گفتن شهادتین شده است که نامش اسلام آوردن است و نتیجه اش مسلمان شدن، و برای شخص فوایدی چون ارث بردن، زن گرفتن و مالک شدن و ... دارد که مرتبه‌ی اول اسلام است و آیه‌ی «قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لِمَ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ» به این مرتبه و مرتبه دوم اسلام که ایمان است اشاره دارد و مدعیان دروغین ایمان را نهی می‌کند و در یک مرتبه پایین‌تر که مسلمان بودن است قرار می‌دهد. هیأت باید مخاطبش را به مرتبه‌ی ایمان برساند نه اسلام. نسبت ایمان به اسلام، نسبت کعبه است به حرم. شخصی که درون کعبه است قطعاً در حرم نیز حضور دارد اما شخصی که در حرم است این امکان را دارد که در کعبه نباشد. کسی که ایمان دارد قطعاً اسلام هم دارد اما کسی که اسلام دارد طبق آیه‌ی شریفه معلوم نیست ایمان داشته باشد. قرآن برای

قبل از ارزیابی فعالیت هر نهاد و گروهی، ابتدا لازم است رسالت آن نهاد بررسی گردد. در واقع چرایی گرد هم آمدن آن گروه و تشکیل شدن آن نهاد باید مورد بررسی قرار گیرد. از دل این چرایی، هدف نهاد مورد نظر را می‌توان بدست آورد. پس از مشخص شدن هدف به راحتی می‌توان میزان بازدهی و رسیدن به هدف‌های مورد نظر را ترسیم کرد.

رسالت هیأت چیست؟

اصلی‌ترین و مهمترین رسالت هیأت رسالت انبیاء خداست. یعنی نهادینه کردن ایمان به خدا و متعلقات آن برای رسیدن به کمال و سعادت حقیقی است. با توجه به اینکه انسان برای کامل شدن که خلیفه‌اللهمی اوست خلق شده، برای نهادی مانند هیأت این رسالت از بدیهیات است؛ زیرا در هر عصری انسان خواسته یا ناخواسته با تعلیم و تربیت مواجه بوده و خواهد بود که این امر مولود اجتماعی بودن انسان است. بنابراین باید نهادی تشکیل شود و این مهم را به سرمنزل برساند. قبل از وارد شدن به بحث ارزیابی ممکن است این سوال در ذهن ایجاد شود که تعلیم و تربیت بر عهده‌ی وزارت آموزش و پرورش هر کشوری است دیگر چه نیازی به نهادی مثل هیأت است؟ اگر این اشکال قابل اعتنا باشد باید گفت بنابراین خود وزارت آپ هم نباید باشد زیرا امر تعلیم و تربیت در مرحله‌ی اول بر عهده‌ی خانواده است دیگر چه نیازی به آپ وجود دارد؟ پس خانواده به تنهایی کافی نیست؛ زیرا پیچیدگی خمیرمایه انسان و تنوع نیازهای فردی و اجتماعی‌اش خارج از شمارش است.

هیأت چه مقدار به رسالت و هدف خود یعنی نهادینه کردن ایمان دست یافته است؟

برای اینکه در بررسی و قضاوت به انحراف کشیده نشویم باید از نگاه

مرتبه اول اسلام ارزشی قائل نیست پس نباید به آن اکتفا کرد. اسلام چهار مرتبه دارد که از بحث خارج است.

آیا می‌توان موفقیت‌های هیأت در زمینه‌ی پرورش افرادی با تخصص‌های مختلف را نادیده گرفت؟

با توجه به اینکه رسالت هیأت در زمینه‌ی دیگری است و این نهاد نیامده افراد متخصص در زمینه‌های مختلف تربیت کند و هدف دیگری دنبال می‌کند که بحث آن گذشت، نمی‌توان از موفقیت‌های هیأت قلمداد کرد به این شرط می‌توان موفقیت به حساب آورد که به هدف خود رسیده باشد حال اگر فرد در این بین متخصص هم تربیت شود نور علی نور است اما باید توجه داشت تا نور نباشد علی نور معنا پیدا نمی‌کند. اگر تربیت افراد متخصص، موفقیت اصلی هیأت باشد آنوقت بهتر است اسم هیأت را بگذاریم مجتمع آموزش شغلی حرفه‌ای؛ زیرا رسالت هیأت امر دیگری بود. زیر چتر ایمان موفقیت‌های ذکر شده معنا پیدا می‌کند در غیر اینصورت هیأت را از هدف دور ساخته است.

راضیه سیاح
دانشجو معلم

«نوکری ارباب» برای ما که هنوز در خم کوچه‌ی عاشقی‌اش هم مانده‌ایم، رؤیای دور و درازی است... اما نچشیده می‌دانم که طعم شیرینی دارد. آنقدر شیرین، که نوکران واقعی ارباب دیگر حاضر نمی‌شوند این حالت را با چیز دیگری عوض کنند و دل از قوانین خاکی دنیای ما می‌کنند و حافظانه از عمق جان زمزمه می‌کنند:

به والی تو که گر بنده خویشم خوانی

از سر خواجگی کون و مکان برخیزم

هرکس گنج نوکری ارباب را در کوله‌بار سفرش داشته باشد به رستگاری نمی‌رسد! رستگاری به او مایل می‌شود... اصلاً از من می‌پرسید می‌گویم بیچاره ضد ارزشی‌ها! تمام ندانسته‌هایشان در همین یک جمله جمع شده و اگر شمه‌ای از دریای این جمله را درک کنند، بی‌بُرو برگرد آنها هم سر به راه عشق می‌گذارند: «تمام لذت زندگی در این است که حسین(ع)، همه ارباب تو باشد و تو، همه نوکر حسین(ع)» وقتی ارباب، حسین باشد دیگر نوکر، نوکر نیست... پادشاه جهان است!

هر که کوچک شد به پای تو، بزرگش می‌کنند

خادم پایین مجلس از همه بالاتر است

نوکری ارباب... نوکری ارباب... لذت نوکری ارباب را که نمی‌توان به تعریف کشید... مگر می‌شود دریای لایتناهی را در حصار واژگانی ضعیف به بند آورد؟ تعریف لذت نوکری ارباب از زبان قلم ما بر نمی‌آید، اما راه و رسم این نوکری را که می‌توان به تصویر کشید... از آینه‌ی کلام نوکران واقعی ارباب می‌توانیم راه و رسم نوکری بیاموزیم و از آن، فانوسی برای گذر از دنیای تاریک اما و اگرها بسازیم... حضرت آقا راه و رسم نوکری ارباب را این‌گونه عنوان می‌کنند: «نوکری امام حسین و اهل‌بیت(ع) به معنی واقعی کلمه این است که انسان بتواند افکار اینها را، خط مشی اینها را، جهت‌گیری‌های اینها را در جامعه روز به روز گسترش دهد.» وما باید از همین عالم عشق، غلمی بسازیم تا زیر سایه‌ی آن، به خیمه‌ی مقدس مولایمان راه یابیم.

همه‌ی حاجتم این است که نوکر باشم!

«به جای نوشتن از اساس‌نامه و شرح وظایف و رسالت برای خادمین هیأت، کافی‌ست خادم خود امام حسین(ع) معرفی شود. خادمی که عمری پایه‌ی امام زیسته و آئین نوکری آموخته و هم البته می‌آموزد. کسی که با امام به کربلا آمده و خون سیاهش با خون‌های مطهر اصحاب عجین شده است. همان غلام سیاه اباعبدالله الحسین(ع)، حضرت جَوْن...»

سیدعلی اصغر علوی، نویسنده کتاب، از این تعبیر به عنوان مقدمه کتابش استفاده کرده‌است و الحق هم توانسته است دریای معانی این کتاب را در همین یک بند جای بدهد.

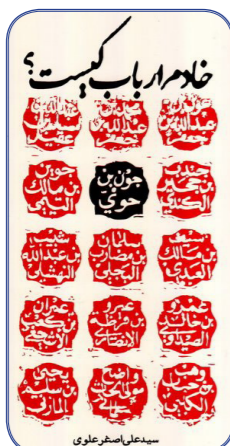
این کتاب توسط انتشارات بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق(ع) منتشر شده است و تاکنون ده بار تجدید چاپ شده. کتاب، نثر ادبی و بسیار زیبایی دارد و شور و شعور حسینی به خوبی در آن موج می‌زند. مضمون‌های عالی و جملات ناب و کمتر شنیده شده‌ی این کتاب هم لطف آن را دو چندان کرده‌است.

سیدعلی اصغر علوی در حقیقت با کتاب‌هایی که در این زمینه منتشر کرده است یک دوره کامل برای تربیت هیئتی‌ها تدوین کرده‌است. «خادم ارباب کیست» ما را با مبانی اولیه‌ی خدمت در هیئت امام حسین(ع) آشنا می‌کند و از شروط اساسی رهرو عشق بودن برای ما می‌گوید.

«شمریت و حریت» دیدگاه ما را تعمیق می‌بخشد و اصول اساسی مکتب‌مان را برایمان به تفسیر می‌کشد و با «الی الحیب» تا مقام حبیب دوست شدن پرواز می‌کنیم. چه بسا گذراندن این دوره تربیتی برای تک‌تک عاشقان و نوکران امام حسین(ع) ضروری باشد.

در پایان یکی از جملات ناب این کتاب را می‌آوریم که هم با مبنای اصلی اندیشه نویسنده آشنا شوید و هم برای خواندن ادامه کتاب، مشتاق.

خادم یعنی موقوفه امام شدن خادم درست امام شدن... ما حقوقمان را گرفته‌ایم حالا وقت کار است، در مقام دوستی و عشق که این‌گونه سخن نمی‌گویند: مزد، حقوق، دستمزد و ... قصه، قصه‌ی تکلیف است.

سیدعلی اصغر علوی

آلبوم ده ساله

هیأت در زیر زمین مسجد صاحب الزمان (عج)

عکاسان هیأت:

علی رایگان - محمدمین نورانی - امیرحسین گراشی - محمد نجاتی - حسین ابراهیمی

ناهار گروه تدارکات و آشپز در مشهد

جوانان هیأتی امروز، زمانی که نوجوان بودند

عکس یادگاری در سرزمین نور

نشاط روضه، در عکس پایانی دهه‌ی محرم

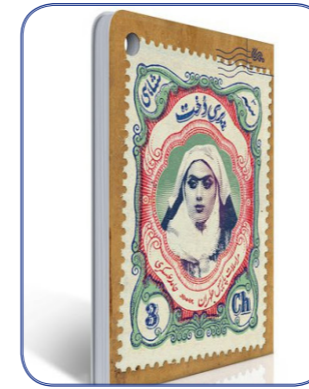
تیم فوتسال هیأت دانش آموزی

مهر زندگی با مهرستان

محمد دانشپور
طلبه

عسکری و دل به دل راه داره اثر محسن قرائتی را انتخاب می‌کنم. شما می‌توانید برای اطلاع از این کتاب‌ها و خرید اینترنتی دیگر کتاب‌های این نشر، به سایت کتاب‌رسان و پاتوق کتاب فردا(با تخفیف) سر بزنید.

در ستون معرفی کتاب فانوس، این‌بار به پیشنهاد سردبیر، می‌خواهم یک ناشر خوب را معرفی کنم. البته ابتدا خواستم یک نویسنده را معرفی کنم که خود را در این حد ندیدم که دربارہ ایشان بنویسم. همین شد که کمی در مورد انتشاراتی مهرستان صحبت می‌کنم. انتشاراتی قیسات با همکاری مهرستان (محصولات هنری رسانه‌ای) با بهره‌گیری از نویسندگان مجرب و تحصیل‌کرده، درصدد ایجاد یک زندگی آرام و اسلامی، برای خانواده‌های ایرانی است. مهرستان برای تمام افراد خانواده، از کوچکترین عضو خانواده تا والدین محترم کتاب‌هایی را به دست چاپ در سپرده است. متون این مجموعه بر خلاف بعضی از کتاب‌های دیگر در

همتای فیروزه

مریم قاسمی زادگان
دبیر انجمن ادبی چشمه

نگاهت روی نقش و رنگ کاشی‌های فیروزه دلت آماده مثل ابر باران زای فیروزه

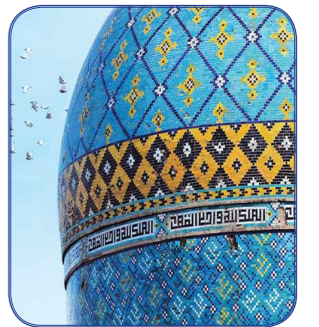
به سمت قبله بنشین و دستت بر دعا باشد پر از بوی اجابت می‌شود ماوای فیروزه

جدا کردی دلت را از تعلق‌های دنیایی ببوشی تا مگر اینجا دمی شولای فیروزه

ببندی چشم اگر از روی عادت‌های رنگارنگ تمام عمر می‌بیند دلت رؤیای فیروزه

کنار اشک چشمت بارش باران و بعد از آن طلوع روشن رنگین کمان هم‌پای فیروزه

فقط اینجا دلیل و عشق با هم می‌شود پیدا شوی عاشق شوی عاشق شوی همتای فیروزه

شکوفه زمستان

سجاد فیروزی

که به صحنه رفته است از ساخته‌های اخیر و ماندگار بهزاد بهزادپور می‌باشد اما متأسفانه کپی‌برداری صورت گرفته کمتر از وی به عنوان مبدع نام برده می‌شود. با دیدن مجدد آثار بهزادپور این شخصیت هنری هرمندهانه او می‌باشد. بهزاد

تصویری از تئاتر میدانی شب آفتابی

فوق سری، امپراطور عشق و رنجر نیز می‌باشد و در کنار فرج‌الله سلحشور در فیلم توبه نصح نقش آفرینی کرده است ولی این بخشی از فعالیت‌های هرمندهانه او می‌باشد. بهزاد بهزادپور از بچه‌های فعال و خلاق مسجد جوادالائمه تهران است که فعالیت‌های گسترده هنری را قبل از انقلاب داشتند. (پیشنهاد می‌کنم برای شناختن بچه‌های مسجد جوادالائمه مستند شکوفه‌های زمستان رو حتما تماشا کنید) خلاقیت‌های بهزادپور وقتی به اجرا در می‌آید همیشه ماندگار می‌شود که در این مورد محمد ناصری (مدیر مجلات رشد) از قصه‌گویی بداعه او برای بچه‌های مسجد که از جذابیت بیانی برخوردار بوده می‌گوید. تئاتر میدانی و خارق‌العاده شب آفتابی که به جرئت می‌توان گفت یکی از بزرگترین تئاترهای است

حسن پرواز

محمدجواد سیاح
عضو انجمن ادبی چشمه

ای تو که از درد شدی خسته و درمانده بیا باز تو صد توبه بکن با دل آکنده بیا

سفری دل باز بکن با همه پرواز بکن گریه بکن نوحه بخوان با غم سرزنده بیا

چشمه‌ای از جنس غمش در دل ما زنده شده تا که به وصلش برسی از همه دلکنده بیا

قصه‌ی شور غزل و بوی خوش روضه‌ی او فرصت عاشقان شده با غم پاینده بیا

تا که ملول می‌شوی از قفس دار فنا باز به گریه رو بزین با رخ شرمندہ بیا

فارس

فصلنامه داخلی هیأت محبان اهل بیت (ع) گراش

صاحب امتیاز: هیأت هفتگی محبان اهل بیت (ع) گراش

مدیرمسئول: حجت الاسلام عالیپور

سرمدیر: مجتبی بنی اسدی

با همکاری کانال خبری پندری

وفایی فرد ۰۹۱۷۸۸۱۴۳۹۴

بنی اسدی ۰۹۳۷۸۴۳۹۱۴۲

www.aparat.com/heiathastegi | هیأت در آپارات:

@heiathmohebanahlbeit | هیأت در اینستاگرام:

برنامه های هیأت هفتگی

همراهی عقل در یک دهه عزاداری عاشقانه

با توجه به شرایط کرونا، برنامه‌ی دهه‌ی اول محرم هیأت محبان اهل بیت (ع) در فضای چمن ناحیه مقاومت سپاه برگزار شد. این برنامه که طبق پروتکل‌های بهداشتی ستاد کرونا برگزار شد، تحت نظارت مسئولین ذی ربط نیز بود. امسال، مراسم با حضور بالغ بر هزار و هفتصد نفر، روی صندلی، با فاصله‌ی اجتماعی، ماسک و ضدعفونی مرتب انجام گرفت که مورد تحسین کادر بهداشتی نیز واقع شد. عکس‌های تیم رسانه‌ای هیأت

هیأت آماده‌ای گام دوم است...
ده ساله‌ی دوم...
به امید خدا...

#هیأت انقلابی

عکاس: حسین ابراهیمی

هیأت محبان اهل بیت علیهم السلام گراش

مراسم شب هشتم محرم 1442